

NAJČA

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

Letnik XI, junij 1999, št. 2, 3

Iz vsebine:

Izbirne vsebine, str. 5

Šola na Danskem, str. 13

ANKETE, str. 14

Pogumno pero, str. 21

MODA, str. 33

STRANI V ANGLEŠČINI, str. 37

Glasba, str. 38

Intervju: NEJC SMODIŠ, str. 35

RAZVEDRILO, str. 41

Maja E.

Pozdravljeni, dragi bralci Najče

Uspelo nam je. Morda se čudite našemu navdušenju, ker je vendar samo po sebi umevno, da naš in vaš časopis izide dvakrat ali celo večkrat na leto. Veste, pa ni tako. Za najčane je bilo leto 1998/99 prehodno obdobje, kajti časopis je zapustila dolgoletna odgovorna urednica, Marjana Štern, ki je poznala vse čarobne ključe, ki odpirajo vrata do novinarskih duš. Tako se je Najča znašla na razpotju. Potrebno se je bilo odločiti, kaj obdržati iz tradicije in kako Najči vdihniti kaj novega. Novi ustvarjalci časopisa smo kar uspešno vijugali po poteh, ki vodijo do časopisa. Ali je dober, presodite vi. Pri delu nas je vodila misel alpinstar Nejc Zaplotnika: »Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga doseže, kdor išče pot, bo cilj vedno nosil v sebi.«

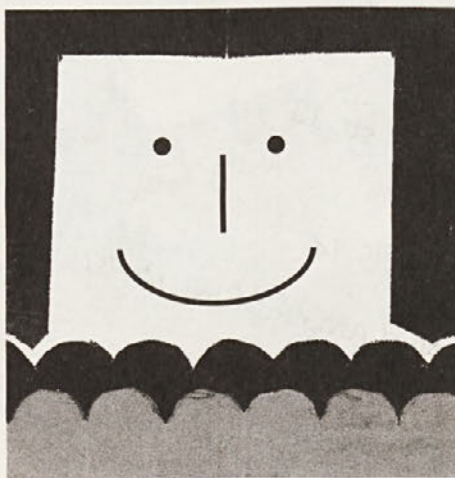
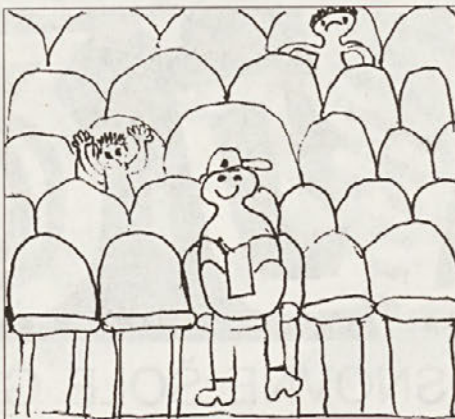
Milvana Bizjan,
odgovorna urednica Najče

Osnovnošolce in srednješolce pritegnili pesniki zbirke Pesmi štirih

Na Osnovni šoli Grm je bilo marca državno tekmovanje v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje. Udeležilo se ga je 96 osnovnošolcev in 24 srednješolcev z Dolenjske in Bele krajine. Tekmovanje je potekalo po vsej Sloveniji, letos že dvaindvajsetič. Glavna tema je bila pesniška zbirka Pesmi štirih, Toneta Pavčka, Cirila Zlobca, Janeza Menarta in Kajetana Koviča. Učenci so najprej reševali test. Sledil je esej, vezan na predpisano temo. Zlato priznanje smo osvojile Maja Erhovnic, Katja Papič in Andreja Mamilovič, srebrno pa Primož Brkič in Teja Durmič.

Priznanja so bila podeljena na prireditvi v Kulturnem centru Janeza Trdine. Dobitniki priznanj so bili zelo počaščeni, kajti priznanja jim je podelil znani dolenjski kulturnik Jože Zupan, ravnatelj Osnovne šole Šentrupert, prisotna pa sta bila tudi predstojnik Zavoda za šolstvo Novo mesto, Ivan Mirt, in župan mestne občine Novo mesto, Anton Starc.

Andreja Mamilovič, 7.C

Letošnja bralna značka

Bralno značko je letos opravilo 396 učencev, 233 z razredne stopnje in 163 s predmetne stopnje. Gost zaključne prireditve je bil priljubljen pesnik, dolenjski rojak, Tone Pavček. Učence je razvedril s pripovedovanjem dogodkov iz svoje mladosti ter s pripovedovanjem svojih pesmi. Tistim, ki so opravili bralno značko, je razdelil pohvale, učencem osmih razredov, ki so bralno značko opravljali od prvega razreda, pa je razdelil tudi zaslužene nagrade.

Alja Fir, 5.a

Najčani, živijo!

Prišla je! Topla, sončna, pomladno razposajena... Zame, njeno mater, bolj zlata kot olimpijska medalja. Prinesla mi je prelepe trenutke.

Ponosna sem na Najčo... Srečna sem, da sem jo predala v roke dobrih mentoric, vesela, da nadaljujete tradicijo.

Zaužijte vsak trenutek prihajajočih počitnic, nato pa bodite neustavljivi pri ustvarjanju naslednje številke.

Prisrčen pozdrav!

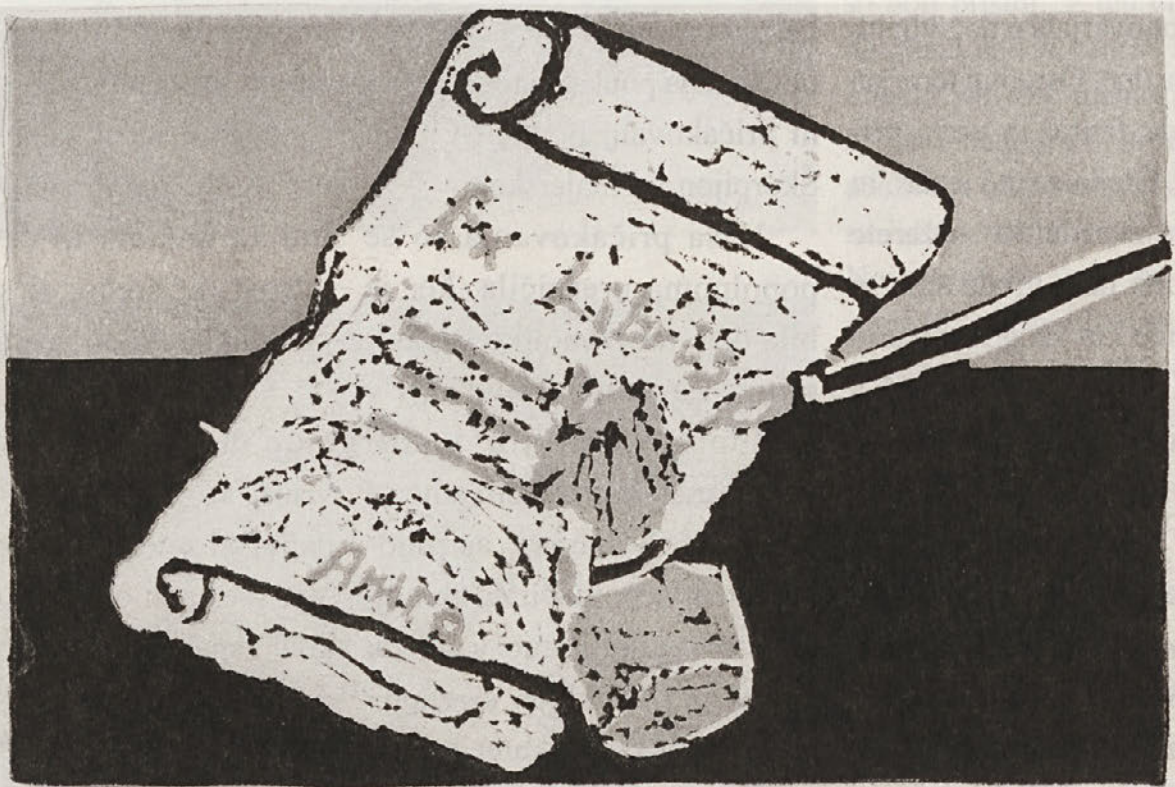
Marjana Štern

Najlepše se vam zahvaljujem za prvo številko Najče, glasila vaše šole. Navdušena sem nad vsebino, obsegom in likovno opremo glasila.

Čestitam uredništvu in sodelavcem!

Lepo pozdravljeni

A. Marzel

SPOMINI NA ŠOLO V NARAVI

Dnevi, ki smo jih učenci 7.c in 7.d razreda preživel v Javorniškem Rovtu, so bili med najlepšimi v mojem življenju.

Naenkrat ni bilo več problemov, ne ocen, ne šole in ne spraševanja. Tam je bil samo dom, obdan z iglavci in jezerom, v katerem se je zlatilo sonce. Sonce, ki ga v sivem Novem mestu nismo videli. Vsaka minuta je bila nekaj posebnega. Nikoli ne bom pozabila večerov v naši sobi.

Ko se je zmračilo in se je slišalo le šumenje vode, smo se dekleta pogovarjala o doživljajih preteklega dne. Osrednji temi sta bili seveda fantje in nova prijateljstva. Gledale smo jezero in opazovale zvezde, ki so žarele skozi temno noč. Igrale smo se razne igrice kot krog resnice in podobno. Ves ta čas pa smo v strahu prisluškovale učiteljičinim korakom, ki so se venomer vračali. V teh dneh smo se sošolke močno zblížale.

Kot vse lepo pa se je tudi šola v naravi končala. Domov smo se vrnil z objokanimi očmi. Spet so bili tu problemi, šola ter starši, ki nas večine ne razumejo. Ni bilo več sonca, ne jezera

ne zvezd, ki so jih zakrili sivi oblaki. Nikakor nismo mogli pozabiti plesa v četrtek zvečer, ko smo bili vsi skupaj. Ko delam nalogo, mi misli uidejo nazaj in nas vidim, ko spet sedimo ob ognju, ki še komaj gori ali se vozimo s kanuji. Misel na to, da je vsega konec, me žalosti. SVETLI DNEVI – NE JOČI, KER SO MINILI; SMEHLJAJ SE, KER SO BILI.

Klavdija Zoran, 7.d

ŠOLA V NARAVI

Šole v naravi se učenci vedno veselimo, kajti pomeni nam nekaj svežega in drugačnega od običajnega pouka, zato smo polni pričakovanj prispeli v dom Škorpigon na Štajerskem.

Naša pričakovanja so se popolnoma uresničila, ker je bilo delo res raznoliko in zanimivo. Razdeljeni smo bili v skupine, ki so jih vodili uslužbenci doma. Učili smo se preživetja v naravi, astronomije in prve pomoči. Za obrambo pred učitelji smo v gozdu postavljali bunkerje, se zapletali v vrvice, na katerih smo vadili osnovne vozle in streljali z lokom. Med prostim časom nam seveda ni bilo dolg-

čas. Poleg igranja kart in poslušanja glasbe smo igrali košarko in po domu ter okoli njega lovili miši, ptiče, paličnjake, golobe, koze in konje, ki so stalni prebivalci Škorpijona. Za mnoge pa je bilo najbolj zabavno »prežuhanje«, sankanje na majhnih hitrih sankah za eno osebo. Prežuhali smo se v dolini za domom in če si imel hitrost ter srečo, si se lahko prežuhal celo do Avstrije.

Šola v naravi je seveda prehitro minila in morali smo se vrniti za šolske klopi ter nadaljevati z normalnim poukom. Vsi pa upamo, da nam bo še kdaj uspelo obiskati dom Škorpigon in podoživeti vse lepe trenutke, ki jih včasih resnično pogrešamo.

Nejc Gazvoda, 7.b

IZBIRNE VSEBINE

DNEVI IZBIRNIH VSEBIN

Na naši šoli je vsako leto organiziran teden izbirnih vsebin. Delo poteka v približno dvajsetih skupinah, ki so starostno heterogene. TIV je dokaj izvirna oblika organizacije vzgojnoizobraževalnega dela. Učenci se razporedijo v skupine po interesih ter v teh skupinah delajo in ustvarjajo tri dni.

Vrednost te oblike je v tem, da učenci delajo stvari, ki jih učni načrti ne predvidevajo, učenci pa imajo potrebo po teh dejavnostih. Ker so učenci osebno zainteresirani za to delo, so s tem motivirani in zelo aktivni. Tudi odnosi med učitelji-mentorji skupin in učenci so bolj pristni. V teh dneh pride do izraza sodelovanje s starši, saj imamo številne mentorje skupin s strani staršev. Na ta način smo učencem lahko omogočili ogled različnih podjetij in dejavnosti. Naj omenim Foto Asjo, Dom starejših občanov, vrtec Pedenjped in ter vojašnico Novo mesto. Vsem v teh ustanovah se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje, enako tudi Krki Zdravilišča, ki je za učence s težavami z držo izvedla program telesne vadbe ter ZZU Novo mesto, kjer so si naši učenci ogledali mikrobiološki laboratorij.

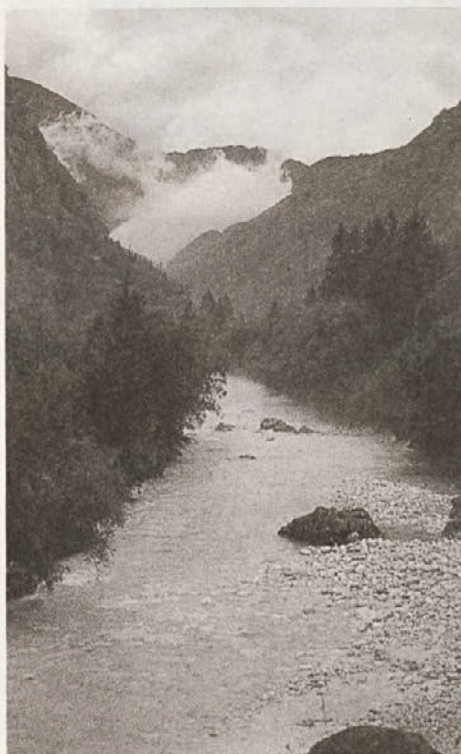
Tihomir Troha,
pomočnik ravnateljice

Življenje v varstveno delovnem centru

Letošnje leto sem pri izbirnih vsebinah obiskala Varstveno delovni center Novo mesto. To je dom, v katerem živijo odrasli telesno in duševno prizadeti ljudje. Vodila nas je naša učiteljica biologije, Milena Koprivnik. Dom se deli na dva oddelka, na negovalnega in na delovnega. Pobljže sem si ogledala negovalni oddelek. Na tem oddelku živijo odrasli ljudje, ki niso sposobni skrbeti sami zase. Ko vstopiš skozi vrata, vstopiš v neki drugi svet. Notranjost je prijetna, svetla, spominja na veliko stanovanje. Prijazna defektologinja nam je povedala, da želijo ustvariti vzdušje, kjer bi se varovanci počutili kot doma. Razložila nam je tudi, da ti ljudje živijo v drugem svetu, da niso agresivni, kakor si jih ljudje predstavljajo. Vstopili smo v igralnico, ki spominja na veliko otroško sobo. V njej je polno igrač, knjig, blazin, žogic, akvarij z ribicami, celo televizor. Varovanci so sedeli vsak v svojem kotičku. Nekateri so nemo zrl predse ali v televizor, drugi so pristopili in nas z zanimanjem opazovali. Nekaj se jih je sprehajalo okoli. Prvič v življenju sem srečala te ljudi. Bilo me

je malce strah in nisem vedela, kaj naj rečem, počnem. Pa sem se enostavno usedla in jih opazovala. Tedaj me je zmrazilo. Neko dekle je namreč na ves glas zakričalo. Defektologinja je dejala, da ne kriči zaradi nelagodja, temveč da je kričanje njen način sporazumevanja, komunikacije

s svetom. Opogumila sem se in šla malo pogledat od enega do drugega. Ti ljudje so mi naenkrat postali prav simpatični. Vsak od njih živi v svojem svetu, ki ga ne poznamo, ne vemo, kaj razmišljajo, čutijo. Vsak ima svojo življenjsko zgodbo, osebno tragedijo iz mladosti, ko so bili od staršev in okolice zapostavljeni, nezaželeni, odveč, pogosti predmet norčevanja in izživljanja. Redki so bili deležni

ljubezni, vendar potrebujejo ravno to: ljubezen, pozornost in potrpežljivost.

Med njimi smo preživeli tri lepe dni. Prvi dan smo jih peljali na sprehod. Bili so zelo veseli in nikoli ne bom pozabila, kako so bili navdušeni nad vlakom, ki je peljal mimo. Naslednje dni pa smo z njimi risali, jim brali pravljice, se z njimi pogovarjali in jih skušali vsaj malo spoznati. Ugotovila sem, da se je mogoče s temi ljudmi prav prijetno pogovarjati ter da kljub svojemu trpljenju niso izgubili veselja in ljubezni do življenja.

V domu vladajo naravni, veseli in neprisiljeni odnosi, vsi so kot ena velika srečna družina. To je napravilo velik vtis name, življenje v domu sem si namreč drugače predstavljala. Posebna pohvala velja delavcem doma za njihovo izredno požrtvovalno delo, za njihovo široko srce.

V teh dneh sem se nekako navezala na te ljudi. V njihovi družbi mi je bilo lepo. Ko sem zvečer premišljevala, zakaj je Bog ustvaril take ljudi, sem našla le en odgovor. Da nas učijo ljubiti, učijo nas požrtvovalnosti in potrpežljivosti, ob njih se lahko veselimo življenja in vsakega trenutka na tam svetu.

Katja Župevec, 7.c

Oblikovala: MONIKA

(TEGA NE BOM
VEČ GLEDAL.
ZDAJ ZDAJ SE
BO KRESNIL
SE PO DRUGI
ROKI.

HOČES POSTATI
NAJVIŠJI
SLIKAR?
STOPI NA STOL.

T

FOTOREPORTAŽA

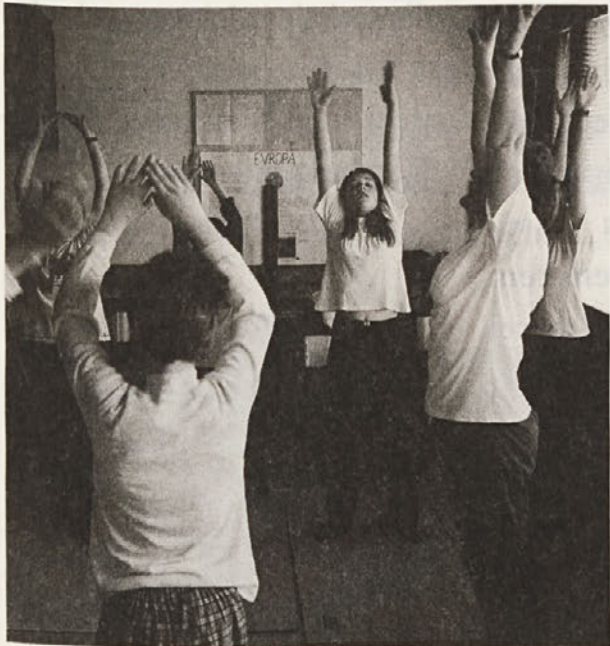
DOBER FOTOGRAF
MORA V MLADIH
LETIH OBISKOVATI
OŠGRM IN BITI
MSTO ZAPOSLEN
PRI FOTO ASJA.

MEMDA JA
BODO VSAJ
4 PRISPEVKI
ZA NAJČO!

I.V.

ZA DOBRO DRŽO!
"ROKE GOR!"

KAKO DEBELO
KOŽO IMA
DANAŠNJA
MLADINA!

UTRINKI IZ
TEDNA
IZBIRNIH VSEBIN

V domu starejših občanov

V tednu izbirnih vsebin sem se odločila za obisk v domu starejših občanov. Zanimalo me je, kako poteka življenje starostnikov in s čim si krajšajo čas. Našega obiska so se zelo razveselili. Popestrili smo jim prosti čas in dopoldne jim je minilo hitreje kot ponavadi.

Že prvi vtis v domu je bil zelo prijeten. Sprejele so nas prijazne sestre in nas razdelile po skupinah. Počeli smo veliko različnih stvari. Oskrbovancem na negovalnem oddelku smo delili sadje, pijačo in hrano. Pomagali smo deliti perilo in pripravljati mize. S starostniki smo se pogovarjali in se z njimi tudi igrali. Ob lepem vremenu smo jih nekaj odpeljali na sprehod. Pripovedovali so nam razne zgodbe iz svoje mladosti. Bili so nas zelo veseli. Nekateri so osamljeni in jim vsaka družba veliko pomeni. V domu starejših sem se dobro počutila. Nisem vedela, da je za starostnike tu tako lepo poskrbljeno.

Naslednji dan smo odšli še na kratek obisk v VDC, varstveno delovni center. Tu živijo odrasli, ki so duševno prizadeti. Prijazna defektologinja nam je najprej razložila, kako poteka življenje v VDC-ju. Vsi se dobro razumejo in živijo kot ena velika, srečna družina. Duševno prizadeti ljudje potrebujejo veliko ljubezni in jo tudi dobijo.

Potem smo se odpravili v delavnice. Sprva me je bilo malo strah in nisem vedela, kako naj se obnašam. Vse to je bilo zame nekaj novega, saj do tedaj še nisem imela stika z duševno prizadetimi. Vendar strah je hitro splahnel. V delavnicah so nas pričakali sami prijazni obrazi, ki so se razveselili našega obiska. Skupaj z njimi smo risali in bili so zelo zabavna družba. Veliko smo se smejali in naši novi prijatelji so bili navdušeni. Od njih sem se težko poslovila.

Teden izbirnih vsebin je bil zame prijeto in poučno doživetje. Spoznala sem nov svet, svet ljubezni in razumevanja.

Prepričana sem, da bom varstveno-delovni center še obiskala.

Andreja Mamilovič, 7.c

ZGODOVINSKO TEKMOVANJE

Šolskega zgodovinskega tekmovanja se je udeležilo 53 učencev šestih, sedmih in osmih razredov. Tema letošnjega tekmovanja je bila Rimski imperij in njegova dediščina v sredozemskem in slovenskem prostoru. Rezultati so bili precej dobri, saj je 17 učencev osvojilo bronasto priznanje. Andreja Mamilovič, 7.c, Nastja Suhadolnik, 7.b, Tina Miklic, 7.a in Primož Brkič, 8.c. so na regijskem tekmovanju osvojili srebrno

priznanje. Primož je na državnem tekmovanju v Ljubljani osvojil zlato priznanje.

Poleg tekmovanja je na naši šoli potekala izdelava zgodovinske naloge z naslovom Obrti v našem kraju. Naši učenci so prejeli srebrno priznanje.

Nika Gazvoda, 7.d

Oblikovala: MONIKA

V vojski je vsak z vsakim prijatelj

Zadnji dan izbirnih vsebin smo se na naše veliko veselje odpravili na ogled vojašnice Novo mesto.

Zelo smo bili zadovoljni, ko so nas pred šolo prišli iskat z vojaškimi vozili. Po prihodu v vojašnico nas je sošolkin oče, major Aleksander Murko, ki je skupaj z majorjem Pustom organiziral ogled, odpeljal v učilnico, kjer smo nato v nekaj minutah zvedeli o 14. bataljonu. Načrt našega ogleda je bil na zanimiv način predstavljen na prosojnicah. Dobili smo nalepke in nekaj izvodov revije Slovenska vojska. V nadaljevanju smo si ogledali sobo, kjer spijo vojaki. Ugotovili smo, da so zelo lepo in natančno pospravljene. Vsi smo kar zijali od začudenja. Neverjetna čistoča in red v sobah sta me tisti dan najbolj šokirala. Fantje so se prijeli za glavo, ko so videli, kaj jih čaka. Zatem smo odšli v jedilnico, kjer naj bi dobili malico, ki je bila bolj podobna zajtrku, kosilu in večerji skupaj.

Najboljši so bili piškoti, polnjeni s čokolado, ki smo jih nekateri prigrizovali med ogledom maket vojaških vozil in letal v jedilnici. Po malici so nas razdelili v dve skupini. Takrat sem tudi slišala stavek: »V vojski je vsak z vsakim prijatelj.« Odšli smo si ogledat vojaško orožje. Vojaki so nam razložili vse o avtomatskih puškah, minah in drugem orožju. Bilo je zelo zanimivo. Splezali smo tudi v tank, v katerem smo se počutili kot pravi vojaki. Ti so nam pokazali dvig mostu in oborožitev tanka. Po ogledu so nas odpeljali na streljanje z lokom. Spoznali smo tudi gospoda, ki se s tem ukvarja. Ta nam je razložil vse o lokostrelstvu in nam to tudi pokazal. Po streljanju v tarčo smo se usedli v oklepno vozilo in neki vojak nas je odpeljal na strelišče z zračno puško, kjer smo se vsi preizkusili še v streljanju. Potem smo se še malo peljali z oklepnim vozilom in odšli v učilnici z NOBTELOM, računal-

niško simulacijo streljanja. Tam smo streljali s polavtomatsko puško. Na računalniku smo lahko videli natančnost merjenja in zadetek v tarčo. Bilo mi je zelo všeč. Ogled smo zaključili z vožnjo po reki Krki. Šli smo izredno hitro, da je voda pljuskala na vse strani. Vsem je bilo zelo žal, da se je ogled tako hitro končal. V spominu mi je najbolj ostala neverjetna prijaznost vseh, ki smo jih spoznali. Po njihovi zaslugi smo preživeli čudovit dan. Upam, da so bili tudi oni vsaj malo veseli našega obiska.

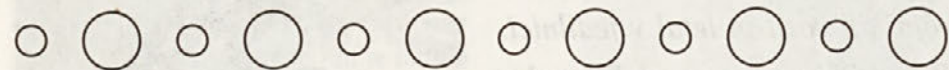
Klavdija Zoran, 7.d

Prijateljstvo je kot svilena nitka.
Če jo pretrgaš, jo spet zvežeš,
a cela nikdar ne bo več.

Razmišljaj o velikih rečeh,
uživaj pa v drobnih zadovoljstvih.

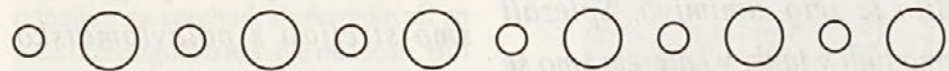
Tudi grmski veselošolci v Ljubljano

V poplavi tekmovanj zavzema pomembno mesto Vesela šola. Na občinskem tekmovanju iz znanja Vesele šole se je osmošolec Primož Brkič uvrstil na prvo mesto. Poleg njega so se na državno tekmovanje uvrstili še: Petra Derepasko, Lea Lipovšek, Matija Korasa in Jure Zadnik.

Osnovnošolci in fizika

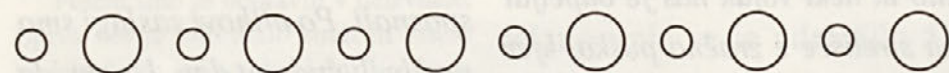
V marcu so se učenci sedmega in osmega razreda v Šmarjeti pomerili v znanju fizike. Osmošolci Monika Turk, Primož Brkič, Maja Erhovnic in Miha Žnidaršič so osvojili srebrno Stefanovo priznanje, Jaka Hrovat, Jure Pogačar, Lea Lipovšek, Jure Zadnik, Maruša Žibert in Tina Radešček pa bronasto priznanje.

Mnogi so se sposobni pomeriti tudi v angleščini

Vsako tekmovanje se začne s šolskim, potem je področno in nazadnje državno tekmovanje, pri angleškem tekmovanju pa je to malo drugače. Iz šolskega tekmovanja se učenci lahko uvrstijo na državno, kjer se potegujejo za bronasto, srebrno ali zlato priznanje.

Marca se je 23 učencev udeležilo šolskega tekmovanja iz znanja angleškega jezika, aprila pa so se na državnem tekmovanju pomerili naslednji naši učenci: Lea Lipovšek, Amerisa Kurbegovič, Bojana Kušič, Primož Brkič, Katja Papič in Maja Erhovnic.

EPI READING BADGE

Radi beremo angleške knjige

V marcu so se učenci šestega, sedmega in osmega razreda udeležili šolskega tekmovanja za angleško bralno značko, Epi reading badge. Nekateri učenci so tekmovali prvič, nekateri že drugič, vsi pa so prebrali pet knjig, ki so si jih izposodili pri učiteljici angleškega jezika.

Test bralne značke je bil zanimiv. Rezultati so bili dobri, saj je kar 18 učencev prejelo priznanje, značko in knjižno nagrado. Najbolj brani knjigi sta bili *The bridge* in *Mike's lucky day*. Nekoliko problemov se je pojavilo pri izposoji knjig. Učenci ne vračajo knjig v dogovorjenem roku. Tako se na koncu vsem zelo mudi in nekateri ostanejo brez knjige.

Nika Gazvoda, 7.d

Zgoraj: še en fotoutrip iz tedna izbirnih vsebin.

Spodaj: mentorica Najče, novinarka Jerca Božič.

NJIHOVIH OSEM LET

Za vse osmošolce, ki so to kdajkoli bili, in tiste, ki bodo to naslednje leto.

Minilo je skoraj osem let. Osem let, od kar so prvič prestopili prag grmske šole. Polni pričakovanja so se takratni prvošolčki usedli v klopi in z odprtimi usti poslušali učiteljičin prijazni glas. Leta so minevala. Poslušanje z odprtimi usti je zamenjalo sanjarjenje o sončnih popoldnevih, ko se bodo sestali s prijatelji. Glas učiteljic, ki so jih učile, je zato postajal vse manj prijazen, čeprav so jih imele vsako leto raje. Skupaj so odraščali, se učili, zabavali, preživljali lepe in slabe trenutke ter trepetali pred kontrolkami. Ušpičili so marsikatero neumnost, bili pa so tudi zaradi svoje iznajdljivosti in marljivosti večkrat pohvaljeni. Najpomembnejše pa je bilo, da so v težkih trenutkih vedno držali skupaj. Učitelji so se trudili, da bi jih čim več naučili. Upali so, da bodo nekega dne postali še boljši ljudje. Letos zadnjič sedijo v osnovnošolskih klopih. Kmalu bo tu čas, ko se bodo morali za vedno posloviti od osnovne šole Grm, njenih učencev in na žalost tudi sošolcev. In slovo bo težko. V tej stavbi so se naučili vseh za življenje potrebnih stvari; kako seštevati zdravje, odšteti žalost, deliti srečo in množiti ljubezen. Sanjali so o lepši prihodnosti, spravljali učitelje v obup, preživeli začetek pubertete ter ugotovili, da so se rodili s krili, in da se je plaziti skozi življenje nesmiselno. Čeprav so šolo nekateri na zunaj sovražili, so jo globoko v srcu močno vzljubili. Skupaj z drugimi so imeli radi ne prevelike hodnike in premajhne učilnice, veceje z veliko papirja po tleh in modre zavese, ki so zakrivale pogled v lep dan in tako preprečevale sanjarjenje med uro. Kljub navideznemu sovraštvu nekaterih so imeli radi tudi vse učiteljice in učitelje ter so se naučili ceniti njihov trud.

Zdaj pa je vsega tega konec. Prišel je čas za nov začetek. Za osnovnošolce se bodo na koncu leta vrata te šole zaprla za vedno. Seveda se bodo lahko še vedno vračali, a takrat le kot obiskovalci. Šli bodo vsak svojo pot. Pravo pot. Ta pa vodi vedno naprej. Spremenili se bodo in ostali bodo le obrazi na slikah in globoko v srcu posameznikov še spomini na glasen smeh ljudi, ki so skupaj preživljali čas, prvi poljub, izlete, šolo v naravi, zabave v razredu in vse čudovite stvari, ki so se jim zgodile v osmih letih. Drugi učenci bomo skupaj z učitelji pogrešali njih, ki so bili vse leto glavni na šoli in so s svojo prisotnostjo razveseljevali vse okrog sebe. Ob slovesu bo iz oči pritekla marsikatera solza. Čaka jih le še valeta in nato čas, ko bodo o preteklih letih na naši šoli lahko drug drugemu rekli le: »Bilo je lepo, kajne?«

Klavdija Zoran, 7.d

*Kje so tisti časi, ki so
včasih bili, zdaj pa....*

Najvidnejši rezultati naših učencev:

Slovenski jezik: 3 zlata priznanja, 2 srebrni priznanji.

Zlate: Maja Erhovic, 8.a, Katja Papič, 8.a, Andreja Mamilovič, 7.c

Kemija: 3 zlata priznanja, 8 srebrnih.

Zlate: Nastja Suhadolnik, 7.b, Lea Lipovšek, 8.d, Monika Turk, 8.b

Fizika: 4 srebrna priznanja

Likovna vzgoja: Slika Nataše Ristovski iz 6.a je bila nagrajena na mednarodnem likovnem natečaju o žinjlenju v zdravem okolju. S 30 likovnimi deli naših učencev smo opremili prostore zdravstvenega doma Novo mesto. 6.a in 6.b razred sta bila izbrana za sodelovanje v republiški raziskavi pri likovni vzgoji.

Športna vzgoja: Starejše deklice so postale ekipne državne prvakinja v atletiki, starejši dečki so se uvrstili na 6. mesto. Na državnem prvenstvu iz košarke so bili starejši dečki 4., mlajše deklice so pri športni gimnastiki na državnem prvenstvu zasedle 5. mesto. Naši učenci so se uvrstili tudi na Finale atletskega pokala Slovenije. Tjaša Ogulin je zasedla 2. mesto v teku na 300 m, Nejc Smodiš pa 3. mesto v suvanju krogle.

Matematika: 1 zlato priznanje, 9 srebrnih

Zlato priznanje: Monika Turk, 8.b

Zgodovina: 1 zlato priznanje, 3 srebrna

Zlato priznanje: Primož Brkič

Angleščina: 4 srebrna priznanja

Računalništvo: 1 priznanje na regijskem tekmovanju v oblikovanju besedil WORD for WINDOWS, 1 priznanje v oblikovanju slikovnih sporočil COREL DRAW in 1 priznanje na državnem tekmovanju.

Priznanje na državnem tekmovanju: Jaka Hrovat 8.a

ISKRENO

ČESTITAMO!

Večina učencev in učiteljev se pripelje v šolo s kolesi.

Na Danskem niti nimajo tako zelo dobro opremljenih šol, tudi učila niso nič sodobnejša od naših. Res pa je, da ta učila in različne naravne materiale zelo dobro izkoristijo.

Njihov pouk je naravnan raziskovalno. Veliko energije vlagajo v izgradnjo dobrih medsebojnih odnosov.

Učenci so bolj umirjeni, odnosi z odraslimi so odprti in zaupljivi. Učenci so nam povedali, da se z učitelji lahko pogovarjajo o vsem, tudi o osebnih stiskah.

Sonja Simčič
Tihomir Troha

ŠOLA NA DANSKEM

24.-28. 3. 1999 sta se ravnateljica Sonja Simčič in pomočnik ravnateljice Tihomir Troha udeležila strokovne ekskurzije ravnateljev Dolenjske in Bele krajine.

Učenci so zelo pozorno spremljali nastop svojih vrstnikov. Po predstavi so v tišini in vsak s svojim stolom zapustili prizorišče.

Konec šolskega leta

Bliža se konec šolskega leta, za nekatere pa je to tudi konec osnovne šole.

Prav osmošolci so zelo primereni za razne komentarje in ankete, saj imajo na koncu osnovne šole posebno mnenje o preteklih dogodkih. Nekatere sošolce sem povprašala o eksternem preverjanju znanja...

UROŠ: »Jaz ne potrebujem točk za v srednjo šolo, ampak sem šel vseeno pisat. Testi niso bili preveč težki, malo težja pa je bila slovenščina.«

računice!
Malo SE
posemčim.

Nina Dragičević, 8.a

BOJANA: »No comment!«

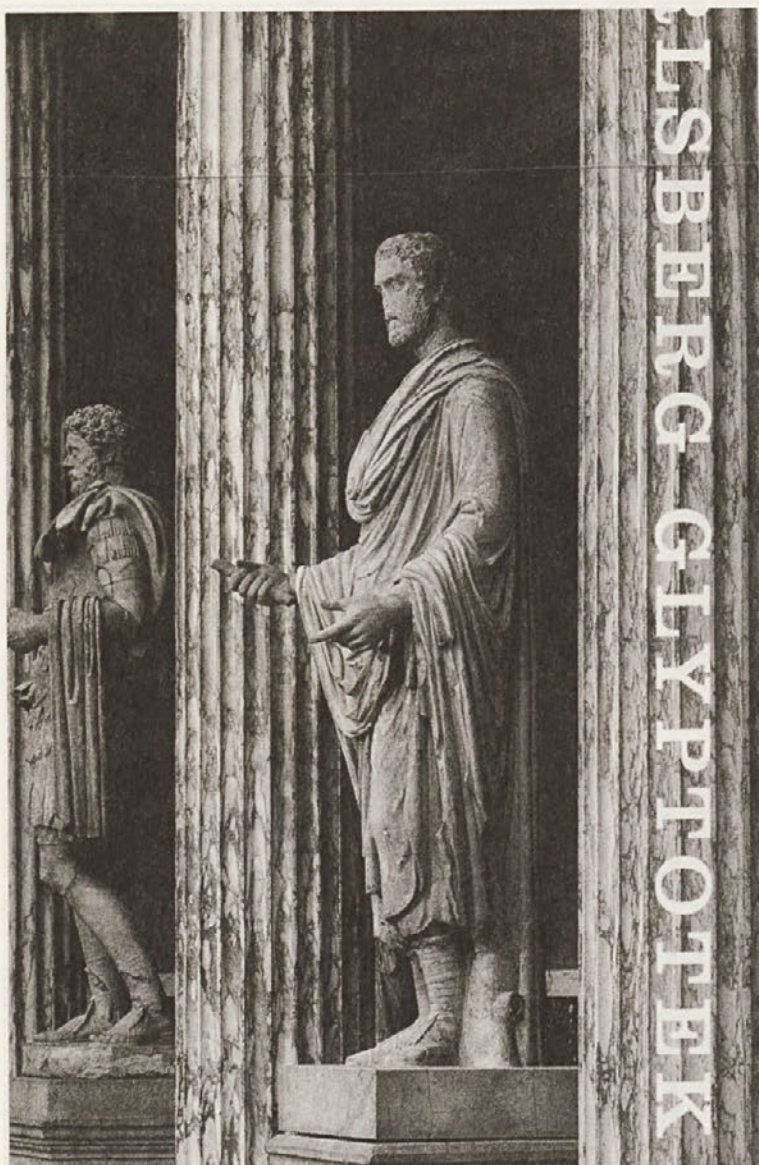

Oblikoval: MILOŠ LAKIČ, 6.a

BLAŽ: »Mislim, da so bila preverjanja kar težka; matematika še ne tako zelo.«

AMERISA: »Testi so bili preveč natančni. Vprašanja so bila premalo konkretna, niso ti povedala, kaj točno moraš napisati. Spremenila bi tudi točkovanje.«

MAJA P.: »Testi so se mi zdeli lažji kot preizkusni. Pri matematiki so bile tekstne naloge pretežke. Če bi jaz sestavljala naloge, bi pri matematiki dala več geometrije.«

GLYPTOTEK

Ko še zadnjič zazvoni šolski zvonec, vsi navdušeno pohitimo domov. Prosti čas je dragocen in treba ga je kar najbolje izkoristiti. Veliko mladih se ukvarja s športom, nekateri igrajo instrumente, spet drugi gledajo televizijo ali se sprehajajo po mestu.

Dejan Maletič, 7.a

Ko pridem domov iz šole, najraje gledam televizijo, včasih grem v mesto in si ogledujem izložbe v trgovinah. V petek in soboto grem s prijatelji v kino ali na pijačo. Zelo rad igram kitaro in košarko, največkrat s prijatelji na šolskem igrišču.

Daša Jaklič, 7.b

Popoldne najprej naredim domačo nalogo, se učim, potem pa gledam televizijo. Obiskujem veliko izvenšolskih dejavnosti. Igram saksofon, se učim teorijo in nemščino ter obiskujem mladinski orkester v glasbeni šoli. Ker se rada sprehajam, veliko prostih trenutkov izkoristim za sprehod v naravi. Ob sobotah se velikokrat odpravimo na družinski izlet.

Mladen Maletič, 7.c

Zelo rad imam košarko. Skoraj vsak dan grem po šoli na trening, kjer ne smem manjkati, ker se pripravljamo na tekmovanja. Če sem doma, se učim ali pa gledam televizijo. Najrajši imam vikende, takrat imam največ časa za prijatelje. Skupaj gremo v kino ali na pico.

Sonja Urbančič, 7.c

Svoj prosti čas skušam kar najbolje izkoristiti. Najraje nakupujem s prijateljicami, ob petkih pa grem s prijatelji v mesto. Ob sobotah igram košarko, grem na pijačo, sladoled ali pa v kino. Ob vikendih gledam televizijo do jutranjih ur. Rada poslušam glasbo. Ob njej se zelo sprostim.

Nina Murko, 7.d

Ko pridem iz šole, grem najprej na trening atletike. Nato naredim domačo nalogo in se učim. Ob vikendih grem s prijatelji v mesto. Zelo rada gledam televizijo in klepetam po telefonu.

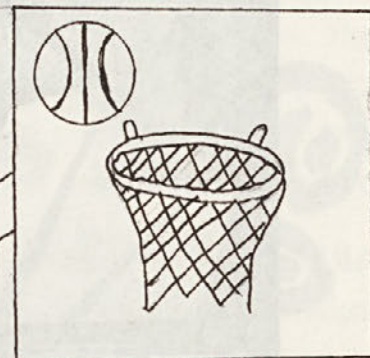
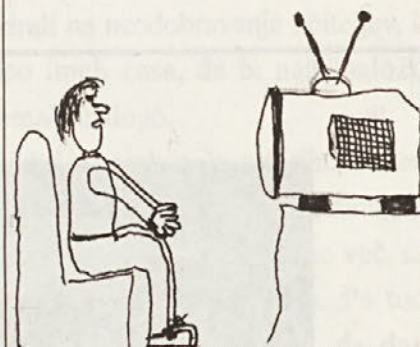
Andreja Mamilovič, 7.d

**KAJ POČNEM,
KADAR NISEM**

▼

ŠOLI?

Slutijo bližajoči se konec šolskega leta

Bliža se konec šolskega leta. Ko smo novinarji pripravljali zadnjo številko Najče, nas je zanimalo, kaj daje delavcem naše šole slutiti, da se bliža konec šolskega leta.

RAVNATELJICA:

Po šoli je več dela, učitelji morajo v delo vlagati več truda, ker pri učencih popušča disciplina. Vsakodnevno v šoli manjka več učiteljev, ker učence spremljajo na ekskurzije, izlete in na tekmovanja. Učenci se veselijo bližajočih se počitnic.

UČITELJICA ZDENKA MOJSTROVIČ:

Čutim po tem, da so učenci veseli, saj komaj čakajo, da se začnejo dvomesečne počitnice. Pripravljajo se na izlete in šole v naravi.

POMOČNIK RAVNATELJA:

Po šoli je večja živahnost, veselje, pa tudi vreščanje. Učenci so prestrašeni in zaskrbljeni zaradi ocen. Če jim ne gre najbolje, so žalostni, jezni in potrti. Pritisk nanje je velik, borijo se za boljše ocene. Bližajo se ekskurzije in izleti.

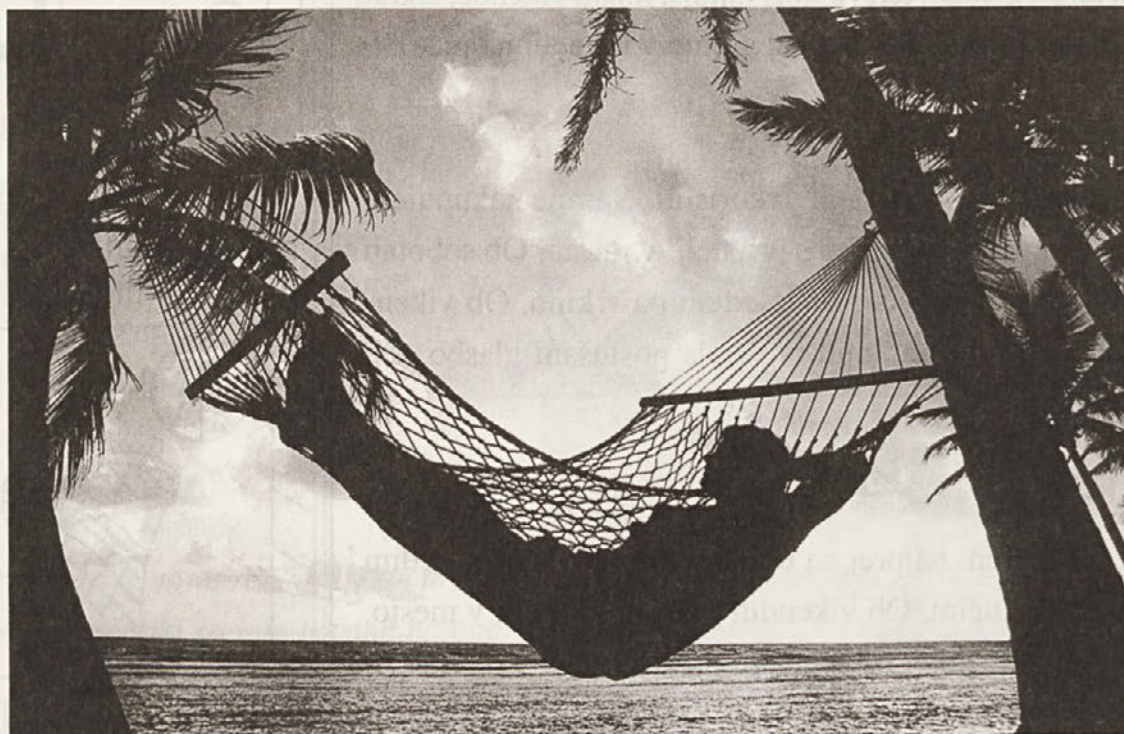
TAJNICA:

Konec šolskega leta začutim, ko se učenci pričnejo boriti za boljši uspeh. Dan za dnem se vrstijo preverjanja znanja. Pogostejše so potrebe učiteljev po pisarniškem materialu, pa tudi po obrazcih, kot so priznanja, diplome, pohvale in podobno. Učenci odhajajo v šolo v naravi, na občinska in regijska tekmovanja ter se pripravljajo na končne ekskurzije. Tako je vsako leto, že dvaindvajset let, kar sem na tej šoli.

UČITELJ DUŠAN PLUT:

Konec šolskega leta čutim po tem, da so učenci bolj živahni in veseli. Njihovi možgani se skorajda že odpravijo na pašo. Vrstijo se razni preizkusi, ekskurzije, šole v naravi in podobno.

Maruša in Janja, 5.a

Oblikovala: MAJA E.

Zgodba o šolskem zvoncu

Leta 1992 so na grmski šoli začeli s poskusnim uvajanjem šole brez zvonca. Takrat so tudi vse učilnice opremili s stenskimi urami, ki so prestale poskusno dobo in zvonec nadomeščale do letošnjega leta. Pobrskali smo po starih Najčah in odkrili takratne odzive na spremembe:

Maja Bizovičar: »Šolske ure brez zvonjenja so mi bolj všeč kot neprijetno opozarjanje zvonca vsako uro.«

Renata Plantan: »Je v redu, kadar končamo pet minut prej, a slabo, kadar potegnemo pet minut.«

Samo Plut: »Izgubiš občutek za čas. V razredih bi morale biti med seboj povezane točne ure.«

Sebastjan Butala: »To je super, ker lahko zjutraj zaspim.«

Jernej Tomšič: »Velikokrat se ne moremo dogovoriti, kdaj je konec ure.«

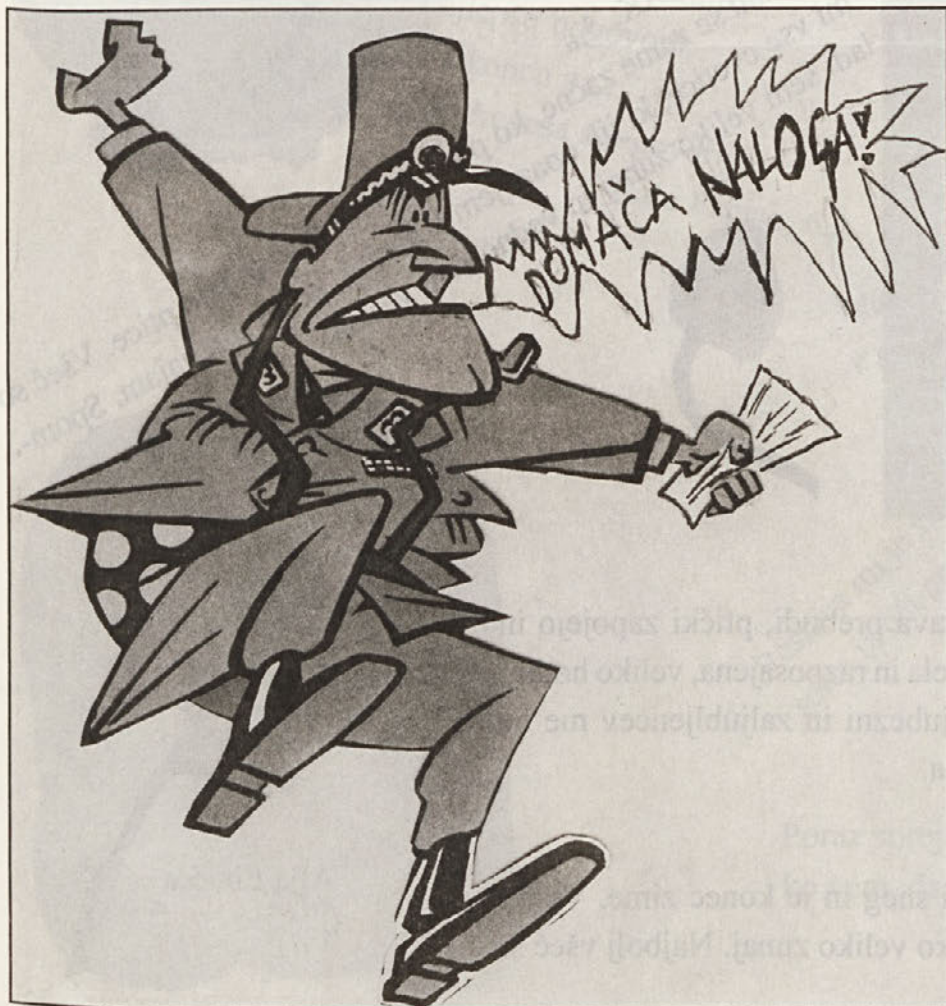
Pet let kasneje so učenci sedmega razreda napisali odprto pismo ravnatelju Marijanu Špilarju in izrazili željo po

ponovni uvedbi zvoncev. Pritoževali so se nad zamujanjem učiteljev, podaljševanjem ur in netočnimi urami v učilnicah. Za slednje so bili krivi predvsem nekateri učenci, ki so kar sami premaknili kazalce, da bi bilo neprijetnega pouka hitreje konec. Njihovi želji ni bilo ustrezno, kakor tudi ne mnogim kasnejšim željam drugih učencev.

Letos je z valom sprememb prišla tudi ta, na katero smo čakali toliko let. Na začetku smo radovedno opazovali hišnike, ki so vgrajevali zvonce. Razburjeno smo hiteli razglaševati novico po šoli. Ob prvem brnenju smo kot majhni otroci prisluhnili zvoncu, pograbili torbe in odhiteli iz razreda, kakor smo videli v ameriških filmih. Nismo se ozirali na neodobravanje učiteljev, ki niso imeli časa, da bi nam naložili domačo nalogo.

Tri dni je trajala naša evforija. V enem tednu smo se zvonca ne le navadili, marsikdaj ga tudi ne slišimo več, saj je postal del vsakdanjika. Pa tudi učitelji spet najdejo čas, da dajo domačo nalogo.

Maja Erhovnic, 8.a

Oblikovala: LENKA BREZOVAR

SPOMLADANSKA ANKETA

Pomlad je letni čas, ko po mrzli zimi spet posije sonce. Kako se zate začne pomlad? Te pomlad kako posebej prevzame? Kako preživljaš pomladne dni? Ti je všeč, da se s pomladjo prebudita tudi ljubezen in zaljubljenici?

Nekateri odgovori na ta vprašanja so zelo zanimivi:

ŽARKO KNEZ, 5.a

Da se začne pomlad, začutim, ko postane vroče. Veliko sem zunaj, hodim na igrišče in rad preberem kakšno dobro knjigo.

MARUŠA POGAČNIK, 5.a

Pomlad se zame začne, ko se narava prebudi in zacveti, v zraku začutim zaljubljenost. Tudi sama sem veliko bolj zaljubljena kot ponavadi, saj se mi zdi ta letni čas zelo romantičen. Spomladi so mi všeč cvetlice, ki imajo cvetove lepih barv in lepo dišijo, veliko se sprehajam in opazujem naravo.

EVA MEHAK, 5.a
Pomlad se zame začne, ko posije sonce in zapojejo ptice. Všeč so mi vse cvetice, ki jih opazujem v naravi, ko se sprehajam. Spomladi sem veliko zunaj in vedno sem vesela.

NATAŠA ŽELJKO, 5.a

Zame se začne pomlad, ko se narava prebudi, ptički zapojejo in zacvetijo rožice. Spomladi sem vesela in razposajena, veliko hodim v naravo. To da je zunaj veliko ljubezni in zaljubljencev me ne moti, saj sem tudi sama zaljubljena.

KARMEN KASTELIC, 5.a

Pomlad se zame začne, ko skopni sneg in je konec zime. Vesela sem, ko se vse razcveti in sem lahko veliko zunaj. Najbolj všeč so mi marjetice in tulipani.

Alja Fir, 5.a

GOZD

V gozd grem...

Živim...

In ko stopim vanj,
odprem oči in zaprem oči in
začnem dihati.

Čist zrak me pomirja.

Sedem pod svoje najljubše
drevo.

Vrba ob vodi

me nežno boža,

in mi šepeta najlepšo pravljico,
in mi poje

najlepšo uspavanko,

mi odgovarja

na najlepša vprašanja,

in me sprašuje,

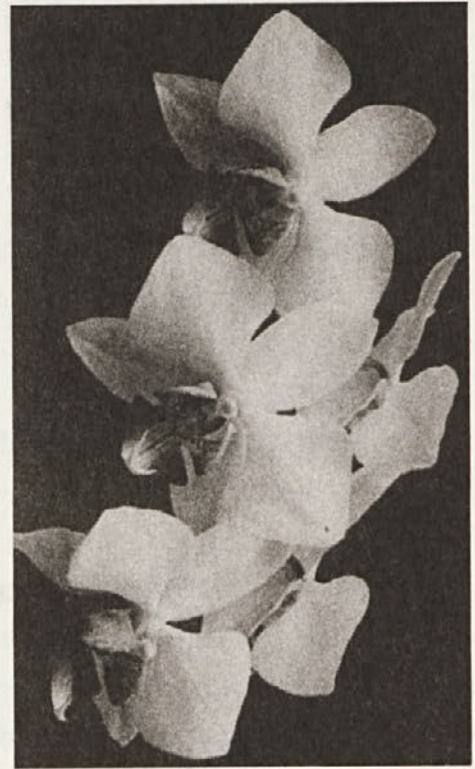
in od mene pričakuje

najlepše odgovore.

Na koncu pa...

Saj drevesa res govorijo.

Sara Fabjan, 6.a

MISLI V NOČI

Mesečina bleda, prostrana,
v srcu se ne celi rana.

Težka so ljubezni pota,
kdo bi vedel, da bo zmota.

Resnica mi je skrita,
solza iz oči prelita.

Ta luna skrivna,
na oči tvoje spreminja.

Poraz sprejela sem zdaj,
ko vem, da te ne bo nazaj.

Nina Murko, 7.d

ŽOGA

Iz našega bloka
je pobegnila
včeraj ob času kosila
velika pisana žoga.
Za njo so stekli otroci,
za njo so se zapodili
očetje z avtomobili
in presenečene mame
ostale so same.

Maruša Šega, 5.d

VI

Ne vem, kdo in kaj sem,

ampak vem, da ste vi ljudje,

v mojih očeh neomejeno abstraktni.

Sara Fabjan, 6.a

Prijatelj

Prijatelj je nekaj zelo dragocenega.

Lahko je srečen tisti,

ki ima pravega prijatelja.

Prijatelj ti v stiski pomaga,

če je dobrega srca

in zelo rad te ima.

Če v šoli težave imaš,

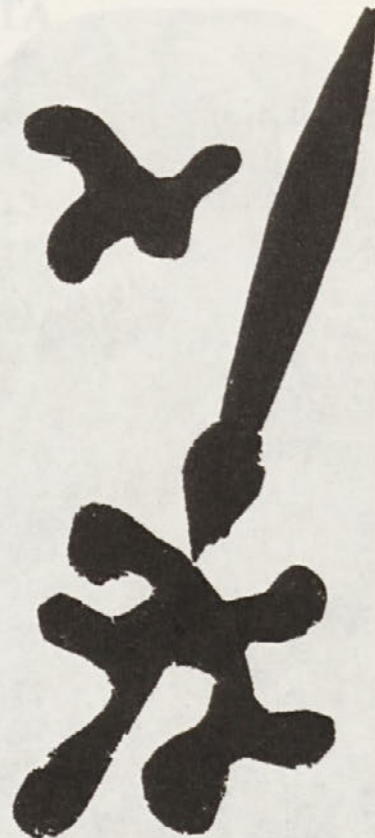
da zelo težke snovi ne znaš,

obrni se na prijatelja,

ki žal mu ne bo,

da pomagal ti bo.

Slađana Zoranovič, 6.a

KO...

Ko so vsi ogovori

vprašanja,

tedaj jim verjamem.

Sara Fabjan, 6.a

Oblikovala: NINA MURKO

Leto 2000

Prašna cesta se je vila med razrušenimi stavbami. Daleč naokoli ni bilo nič, razen starčka in starke, ki sta počasi vlekla cizo, na kateri je bilo nekaj oblek in hrane. V zraku je bil gost dim in rahlo je rosilo. Slišalo se je samo tiho brnenje letal nekje visoko na nebu.

Razmršen pes je stopal po cesti. Bil je umazan, mršav, močno je šepal na zadnjo nogo. Starca sta bila v raztrganih oblačilih in še bolj suha kot pes. S težavo sta vlekla cizo in vsak korak jima je povzročal muke.

Močan pok je prebudil njuno pozornost. Ozrla sta se in v daljavi videla velik plamen in gost črn dim. Starček je zmajal z glavo, pljunil na tla in nadaljevala sta pot. Bila je že trda noč, a zaradi mnogih plamenečih hiš je bilo svetlo kot podnevi. Svetloba je bila pošastna in metala je sence, ki so poplesavale po staremu paru in pes je prestrašeno cvilil zaradi pogostih močnih eksplozij še pred nekaj trenutki je velik dimnik v daljavi ponosno stal in segal visoko v zrak, a bomba ga je zrušila in bil je uničen kot še mnogo drugih. Edino majhna cerkev je stala precej blizu ceste, po kateri sta potovala starčka. Ko sta počasi stopala mimo nje, je začelo zvoniti. Zvonilo je glasno. Melodija, ki so jo zvonovi ustvarjali, je bila vesela, a je čudno zvenela v vsem tem uničenju. Starka se je ustavila, si obrisala potno čelo in stegnila roko proti starčku: »Srečno novo leto 2000.« Ta jo je čudno pogledal, se zasmel in ji dal roko: »Tudi tebi, tudi tebi!« bilo je že nekaj minut čez polnoč, ko sta se starčka končno zagledala nekaj hiš in tovarn, zavutih v meglo. Brez ustavljanja sta potovala naprej, ne da bi pogledala na veliko tablo, obešeno nad njima, na kateri je pisalo: Novi Beograd.

Nejc Gazvoda, 7.b

Rafaela Kržman
3.b

Moj prijatelj

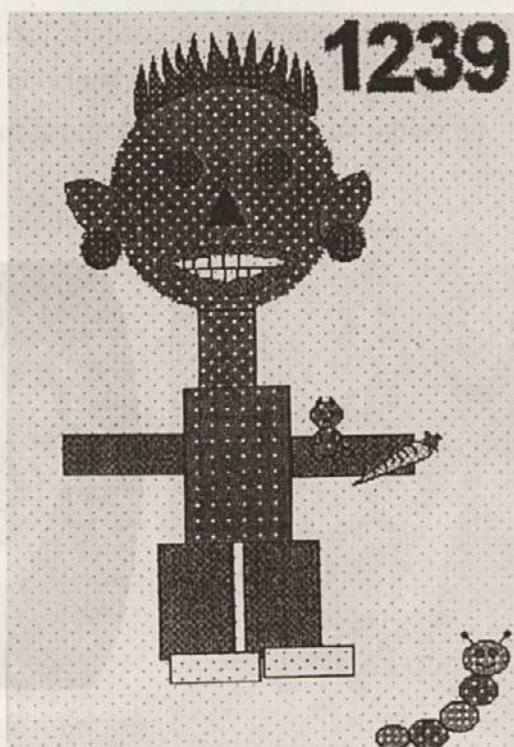
MALA NAJČA

Mojemu prijatelju je ime Dumbo.
Dumbo mi rad pomaga pri domačih
nalogah, pri veeruku, v glasbeni šoli
in še kje. Zelo rad govori vesele šale.
Ima enega hišnega ljubljénčka mucka.
Ime mu je Liko. Dumbo rad je rdeče
korenje. Zelo rad ima vse vrste živali.
Je dober matematik. Rad se oblači
v svoje rdeče hlače, pisano majico.
Rad si obuva rumene teniske. Nosi
uhane, velike kot orek. Je zelo sramežljiv.

Ko se ponoči zbudim

Ko se ponoči zbudim, se bojim. K mami se priplazim in ji vse razložim. Mamica me poboža po svetlih laseh in se nasmeje. Maminega nasmeha se ne bojim, zato hitro zlezem v posteljo in veselo zaspim. Od takrat naprej sanjam le lepe stvari in ko zjutraj žlobudram neumne stvari, se le veselo smeji.

Nastja Frey-Gerše 3.d

Zamenjam sestro

Imam 19-letno sestro Katjo. Ima svetle dolge lase, zelene oči in visoko postavo. Oblači se v črne kavbojke in črne srajce. Hodi v 4. letnik gimnazije in je odlična dijakinja. Ker ima letos maturo, se mora veliko učiti. Če ima kdo sestro, staro od 7 do 10 let, prosim, da jo zamenja z mojo.

Maruša Šturm, 2.b

Dnevi iz mojega dnevnika

ŽELVA:

Moja želva je doma iz Afrike. Pripeljala se je z letalom iz Tunisa. Živi v terariju. Prehranjuje se s solato. Pozimi spi, če jo dam na sonce, oživi. Če jo želi kdo spoznati, naj pride na obisk.

KOLO:

Danes bom dobil novo kolo. Mamica mi ga bo kupila. Šli ga bomo iskat v Špriklo. Moje novo kolo bo modre barve. Danes ga bom preizkusil. Za konec tedna bova šla z mamico v Prekopo. Spravljen bo v kleti.

FRANCIJA:

Moja mamica je šla včeraj v Francijo. Odpeljala se je z letalom Airbus. Pristala je na letališču v Parizu. Tam je srečala očka, ki se je vračal domov.

Ker ni bilo nikogar doma, sem prespal pri mami in atu. Ata me je peljal zjutraj v šolo.

Košir Gregor, 1.b

Izgubljeni Lumpi

Nekega jutra je poštar prinesel babici pismo. Kuža Lumpi je lajal in lajal, tako da se je veriga pretrgala. Lumpi je zbežal po ulici. Naslednje jutro se je vrnil k babici lačen in umazan. Ko se je babi zbudila, je videla, da Lumpi čaka pred vrati. Odšla je v stanovanje po vedro vode in ščetko. Vse skupaj je odnesla na dvorišče in ga začela umivati. Dala mu je jesti. Z umitimi in nahranjenimi psom se je še poigrala.

Sabina Škrubej, 3. b

STRAH

Strah je od znotraj votel, zunaj ga pa nič ni. To mi moja mami kar naprej govori. Jaz pa vem, da to ni res, ker sem strah že večkrat videl. Dobro ga pa nisem mogel videti, ker je bila noč. Strah je bil pod posteljo in za omaro. Tam je škrtal z zobmi. Takrat me je stiskalo po želodcu. Zdi pa se mi, da je bilo tudi straha strah, ker si ni upal v šolo, kjer sta bila mami in oči. Strah se boji tudi luči, ker takrat zmeraj nekam odfrči. Strah straši tudi otroke v šoli in ponoči na cesti, a samo, če so sami. Strah se skriva tudi pri zobozdravniku in nas spremlja vedno, kadar nas cepijo. Še dobro, da imam prijatelja Poguma, da skupaj premagava Strah.

David Zupanc, 3.a

SPOMINI MALE NESSI

Prvi pogled na kopno

Sem mala jezerska pošast. Ime mi je Nessi. Živim v škotskem jezeru Losch Ness v votlini številka 32. Imam mamo, očeta in cel trop sosedov. Želim si, da bi hitro zrasla in odšla z odraslimi na kopno po ovce. Ker pa ne mislim čakati še eno leto, sem se nevedoč ob nevarnem času odpravila na kopno. Ura je bila štirinajst. Na cesti, ki vodi okoli jezera, je bila prometna gneča. Če bi iz vode stegnila vrat, bi me opazili vsi na cesti. Ko sem končno priplavala na vrh gladine in previdno pokukala iz vode, sem se tako prestrašila jeklenih pošasti, avtomobilov, da si doma nisem upala o tem niti čivkniti. Očka pa je rekel: »Jutri te bom peljal na kopno«. Torej odšla sva še tisto noč. Na poti sem mu povedala čisto vse o svoji pustolovščini. Pa se je le nasmehnil in rekel: »Veš, to so bila le vozila, ki jih uporabljajo ljudje.« Nato sva odšla na obalo. Očka je najprej previdno pokukal in me poklical. Šla sva mimo starega gradu, po zelenici in čez cesto. Pokazal mi je pašnike, gozd in razna vozila. Dolgo dolgo sva bila tam. Ko se je že danilo, je očka hotel iti. Jaz sem že odhitela proti vodi, on pa je opazil bolno ovco in jo zgrabil. Od tam je brezglavo skočil pred avto in po nekaj skokih je že izginil v vodi. Par, ki je bil v avtu, je o tem poročal policiji. Danes je ta dogodek v knjigah zapisan z velikimi črkami. Še dobro, da dedek Elliot Ness ne ve za to, sicer bi bil v veliki nevarnosti.

Roža zaspanka

Na vrtu rožica raste,
zaspano odpira svoj cvet,
je mokra od jutranje rose,
zaspano gleda v svet.

A sonček jo toplo poboža,
in ji roso posuši,
in rožica se prebudi.

Špela Župančič, 2.b

Obiskal nas je zdravnik

Zjutraj, prvo uro, je prišel v razred zdravnik, Tjašin oči. Najprej nas je pozdravil, nato si je oblekel haljo in pripovedoval vse, kar moramo vedeti o zdravem načinu življenja. Potem nam je povedal, da v primeru nesreče s sabo vzame torbo, v kateri so povoji, injekcije, zdravila... Ko je ze vse povedal, je iz torbe povlekel čokoladna jajčka. Na koncu so Petra, Sara, Sintija in Manca zaigrale igrico. Rada bi, da nas bi obiskal še kdo od staršev.

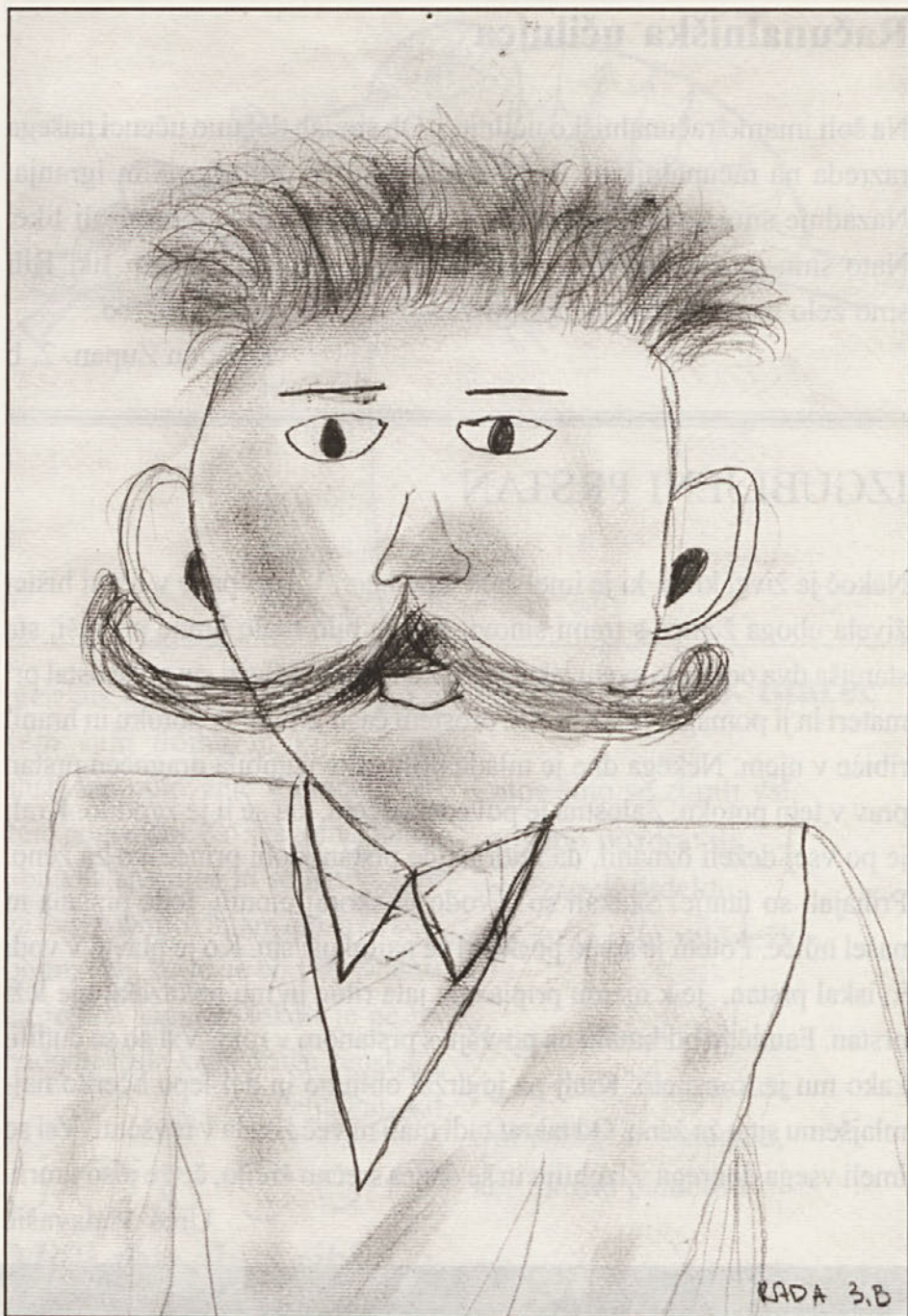
Nataša Olaj, 3. c

Ko zmanjka elektrike

Pozno popoldne je. Zunaj močno dežuje. Pišem domačo nalogo in včasih pogledam skozi okno. Kako lepo bi bilo, če bi se zunaj še lahko igral. Naenkrat ugasne luč. Nič ne vidim in ne morem dokončati naloge. Zaprem oči in čakam, da se luč prižge. Strah me je in zebe me. Cmoknem na tla in odprem oči. Prižgala se je luč in spet sem lahko pisal domačo nalogo. Še sreča, da je električna prišla tako kmalu, ker bi me drugače pobralo od strahu.

Žiga Jožef, 4.d

Poštar

Zgodaj zjutraj poštar vstane,
svojo težko torbo vzame.
Še ves zaspan po mestu hiti,
da vsak svoje pismo dobi.
Na zvonec pozvoni in pošiljko izroči.
Vsak se ga razveseli,
le naš kuža se jezi,
ker nikoli pisma ne dobi.

Mamici

Ti si žarek sonca,
ki razsvetljuje moje življenje,
me spremljaš v vseh sanjah
in skrbiš zame.
Tvoje oči so kot biseri,
ki tečejo po dolgi reki življenja
in se izlivajo v tvoj smehljaj,
ki cveti kakor živo rdeča vrtnica.

Maj Valerij, 3.b

Računalniška učilnica

Na šoli imamo računalniško učilnico. Ob sredah delamo učenci našega razreda na računalnikih. To je zelo zanimiva ura učenja in igranja. Nazadnje smo se učili preslikave. V računalnikih smo narisali like. Nato smo se zamenjali in vsak učenec je moral preslikati lik. Bili smo zelo uspešni. Zadovoljni in veseli smo se vrnili v razred.

Kristian Zupan, 2. b

IZGUBLJENI PRSTAN

Nekoč je živel kralj, ki je imel zelo lepo hčer. V vasi pa je v revni hišici živela uboga ženica s tremi sinovi. Ker je bilo malo hrane pri hiši, sta starejša dva odšla po svetu iskat večji kos kruha. Mlajši sin pa je ostal pri materi in ji pomagal pri delu. Ob prostem času je hodil k potoku in hranil ribice v njem. Nekega dne je mlada princeska izgubila dragocen prstan prav v tem potoku. Žalostna je povedala očetu, kaj se ji je zgodilo. Kralj je po vsej deželi oznanil, da kdor najde prstan, dobi princesko za ženo. Prihajali so fantje. Skakali so v vodo in skoraj utonili, toda prstana ni našel nihče. Potem je srečo poskusil še najmlajši sin. Ko je plaval v vodi in iskal prstan, je k njemu priplavala jata ribic in mu pokazala, kje leži prstan. Fantič je bil kmalu na površju s prstanom v roki. Vsi so se čudili, kako mu je to uspelo. Kralj pa je držal obljubo in dal lepo hčerko najmlajšemu sinu za ženo. Od takrat tudi mati ni več živela v revščini. Vsi so imeli vsega dobrega v izobilju in še danes srečno živijo, če že niso umrli.

Uroš Malavašič

Elektrika

Elektriko potrebujemo, da čevlje prav si obujemo. Elektriko poganja hidroelektrarna. Zdaj smo dobre volje, saj z elektriko gre na bolje.

Vesna Hrovat, 3.c

Na Javorovici

Za prvi maj smo šli z družino na Javorovico. Teta Majda mi je kupila partizansko kapo. Kapa je podobna Triglavu. Očka je zagledal predsednika države Milana Kučana. Z njim sem se pogovarjal. Predsednik Kučan me je vprašal, kako mi je ime. Povedal sem mu svoje ime in rekel mi je, da sem v redu fant. Bil mi je všeč, ker se je pogovarjal z vsemi ljudmi in ker je bil ves čas nasmejan.

Jožko Novak, 2.d

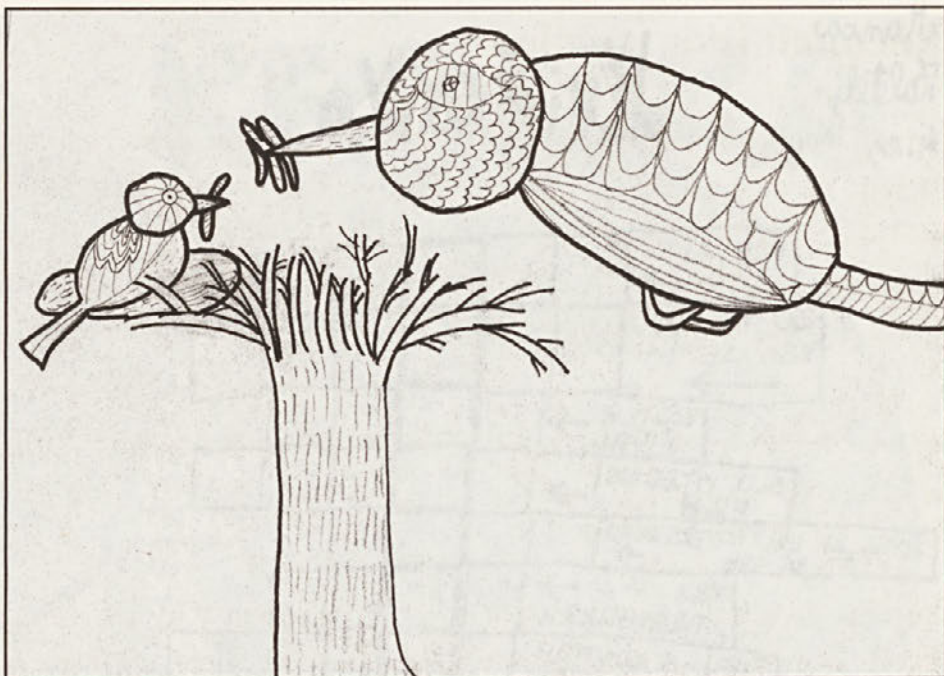
Kako so rešili živali

Nekega sončnega jutra so gospod Matija in njegovi prijatelji šli v gozd. Srečevali so začarane živali, ki so bile videti zelo bolne. Ena izmed njih je rekla: »Kam ste namenjeni?« »Malo smo prišli v gozd na sprehod. Zakaj pa ve, ki ste živali, govorite?« »Zato, ker nas je začaral hudobni čarovnik.« »Kje pa stanuje ta čarovnik?« »Na jasi sredi gozda.« »Pridite, gremo pogledat!« Ko so prišli do njega, je v svoji koči delal tekočino za čaranje. Rekli smo mu: »Če ne boš nehal čarati nedolžnih živali, boš končal v peči.« »Ne, ne bom nehal,« jim je odgovoril. »Prav, pa nič. To, kar smo rekli, bo tudi res.« Odšli so naprej, toda začarane živali so pritekale za njimi. Odpravili so se nazaj. Zgrabili so čarovnika in ga vrgli v peč. Čarovnija je izginila in živali so bile rešene.

Miha Grulja 2.b

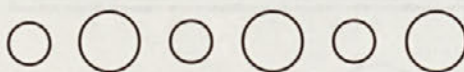
Oseba, ki jo imam rad

Rad imam veliko znancev: prijatelje, dedija, babico, očeta, bratranca, sestrično, teto, strica... Toda najrajši imam svojo mamico Jožico. Zmeraj mi stoji ob strani in mi pomaga. Le malokdaj mi učiteljica brez njene pomoči v re-dovalnico vpiše debelo 5. Mamica mi pomaga učiti se in vedno mi snov razloži tako, da jo razumem. Vzgaja me že od rojstva pa vse do šolskih dni. Vedno, ko pišemo

preizkus, mi zaželi veliko sreče. Ko sem sam doma in ko gre na službeno potovanje v Francijo, jo zelo pogrešam. Ko sva sama doma, obujava spomine in se igrava igre za dva. Mamico imam rad in se zelo bojim dne, ko je ne bo več. Mamica je ena sama in nikoli je ne bo nadomeščala kaka druga ženska.

Petja Paj, 4.d

Moji dve zlati ribici

Za rojstni dan sem dobil nepričakovano darilo. To darilo sta bili dve majhni zlati ribici. Ena je imela pegice in zato je dobila ime Vesoljček. Druga ribica, ki pa je bila čistokrvna zlata ribica, je postala Zlatka. Toda vse se enkrat konča. Čez nekaj časa mi je poginil Vesoljček in za njim Zlatka. To je bilo prvič in najbrž tudi zadnjič, da sem imel hišnega ljubljence.

Maj Valerij, 3.b

Proslava za 8. marec

Letos smo se zbrali vsi, vse lepo pozdravili, smo zapeli dideldu, čeprav je b'lu zelo težko.

Kviz imeli smo lahak, pa so rekli, da je težak, trobentice so zmagale, ker bile so pametne.

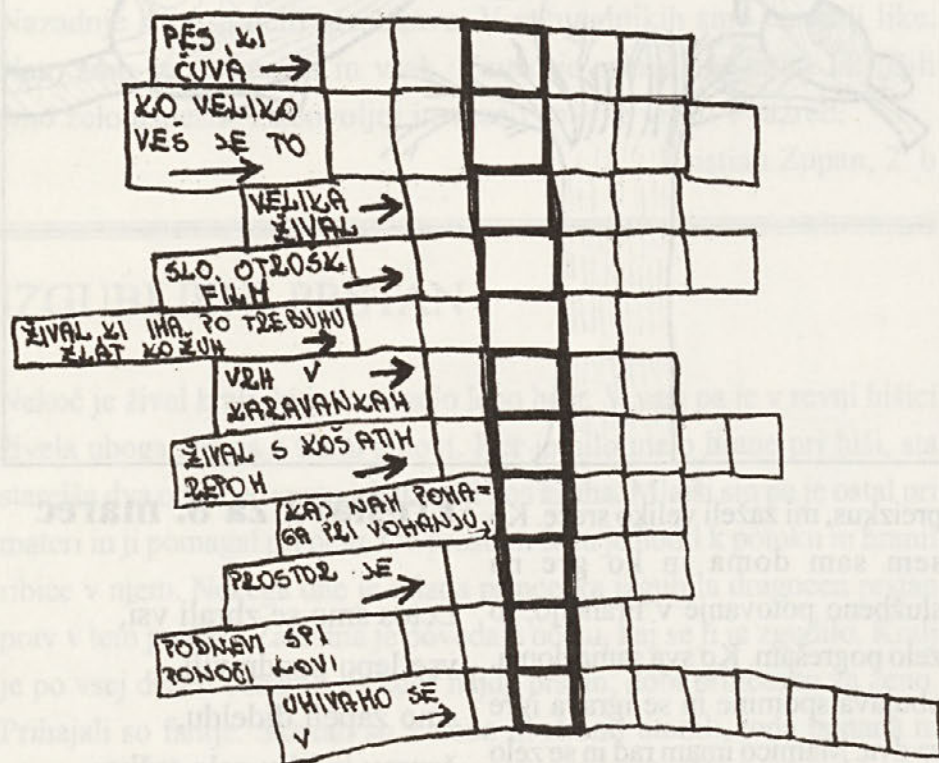
Smo se načičkali lepo, na modno pisto se odpravili, tam zaplesali smo lahno kakor ptičje pero.

Prireditev smo tako končali, da smo mamam rutke dali, in spet zaplesali, kakor je pri nas v navadi.

Sara, Petra, Sintija, 3. c

Manca
Zalotelj
4.c.

Križanka

Pomlad

V deželo je prišla pomlad. Na travniku že cvetijo znanilci pomladi. To so: prvi zvončki, troben-tice, kronce, vijolice, mačice in forzicije. Tudi ptički že žvrgolijo. Dan je toplejši, jutra pa so še ved-no hladna. Očka in mamica sta že opravila delo na vrtu. Posadila sta rože in prelopatila vrt. Ljudje po-spravljamo v omare debele bunde, šale, kape in rokavice. Mamici bom nabrala velik šopek rož in to najlepših rož. Boš to storil tudi ti?

Manca Može, 2.b

Likovna delavnica

Pred kratkim nas je obiskala Borutova mami, ki dela v trgovini Aurora. Učili smo se slikati na rutke, ki smo jih naslednji dan podarili mamicam na proslavi. S seboj je prinesla barvo, čopiče in rutke. Ko je odhajala, smo ji za-peli pesmico Vseh mamic dan.

Vesna Hrovat, 3.c

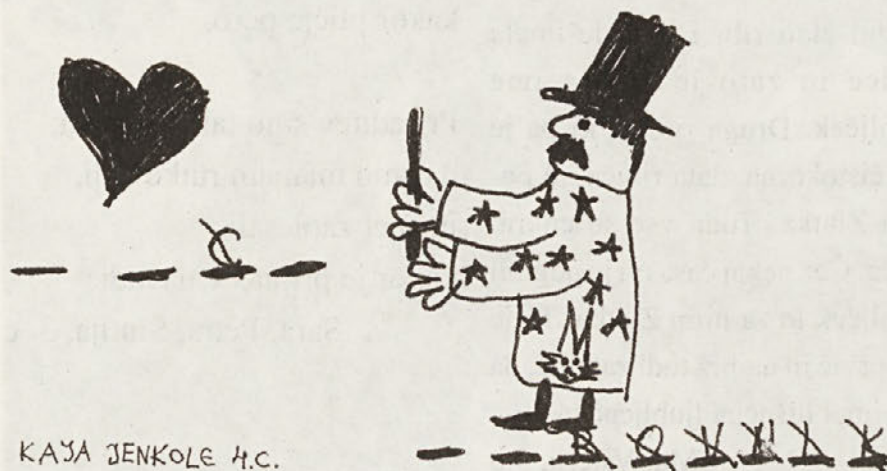
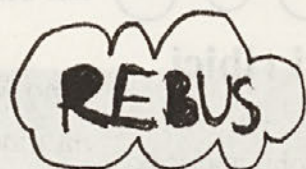
Deževen dan

Danes je sobota. Zunaj močno dežuje. Trava je mokra in deževniki so prišli na plan. Z Ber-nardo čofotava po lužah.

Barbara Vidmajer, 1.b

REŠITEV: _____

Rešitev križanke vam pove ime praznika, ki napoveduje pomlad.

KAJA JENKOLE 4.c.

KRONIKA

FEBRUAR 1999

- 4.2. Govorilne ure
- 8.2. Kulturni praznik
- 9.2. Poskusno preverjanje znanja SL. J.
- 10.2. Skupni roditeljski sestanek 1. in 2. razreda
- 10.2. Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje
- 11.2. Oddelčni roditeljski sestanki v 8. r
- 12.,13.2. Informativni dan na srednjih šolah
- 12.2. Potopisno predavanje: Laos, Tajsko - ob 19. uri Uroš Ravbar
- 13.2. Planinski pohod: Žalostna gora, Javornik - planinci; izobraževanje - promocija duševnega in čustvenega zdravja v šoli
- 16.2. Pustno rajanje v telovadnici OŠ Grm
- 22.2. Začetek obratovanja šolskega bazena

APRIL 1999

- 1.4. 7.r.: Skupni roditeljski sestanek - pred poklicno odločitvijo
- 6.4. 7. razred: Kulturni dan - CD LJ
- 7.-9.4. Predmetna stopnja: teden izbirnih vsebin
- 9.4. Dolenjska šahovska liga mladih - OŠ Grm
- 10.4. Veselošolsko tekmovanje - II. stopnja, OŠ Žužemberk
- 10.4. Planinci: Javornik nad Črnim vrhom
- 16.4. 8. razred: Opera Ljubljana
- 17.4. Regijsko tekmovanje za Vegovo priznanje - OŠ Otočec
- 17.4. Vseslovenska akcija čiščenja okolja - MMS in Turistična zveza
- 20.4. Podelitev bralnih značk, gost Tone Pavček
- 20.4. Podelitev Cankarjevih priznanj v KCJT
- 21.4. Ekскурzija za učence 6. razreda
- 25.-28.4. Strokovna ekскурzija UZ v Pariz

JUNIJ 1999

- 2.6. 2. r.: Ekскурzija-Šentrupert
- 3.6. 1. razredi: Ekскурzija-Olimije
- 3.6. Finale atletskega pokala - Ljubljana
- 3.6. Govorilne ure
- 5.6. Državno tek. tehnikov-Lucija, Portorož
- 6.6. Državno tekmovanje v Veseli šoli
- 8.6. Ekскурzija v Kostanjevico za 3. razrede
- 8.6. Eksterno preverjanje znanja v SLJ za 8. razrede
- 9.6. Eksterno preverjanje znanja v MA za 8. razrede
- 8.6. Akcija zbiranja papirja
- 9.6. Športni dan, športne igre
- 11.6. Ocenjevalna konferenca
- 14.6. Valeta
- 15.6. Razdelitev spričeval 8. razredom
- 17.6. Dan šole
- 21.6. Ocenjevalna konferenca: 1.-7. razreda
- 24.6. Zadnji dan pouka, 1.-7. r., podelitev spričeval
- 29.6. Kiparska kolonija

MAREC 1999

- 3.3. 7., 8. razred - začetek tečaja iz CPP
- 4.3. Govorilne ure: 1. - 4. r., roditeljski sestanek 7.r. Predavanje Šola in strah, Mateja Petric
- 5.3. 4. r.-Musical: Čarovnik iz Oza - Dom kulture
- 8.3. Mednarodni dan žensk
- 9.3. Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika
- 13.3. PK Planinski pohod: Slivnica
- 13.-20.3. 8. razred: preverjanje posebnih sposobnosti na srednjih šolah
- 15.3. OPZ in MPZ OŠ Grm: KONCERT
- 16.-19.3. Dnevi slovenskega izobraževanja - CD Ljubljana
- 19.3. Šolsko Vegovo tekmovanje
- 20.3. Državno tekmovanje za zlato Cankarjevo priznanje - organizira OŠ Grm
- 21.3. Dan boja proti rasizmu
- 25.3. Materinski dan
- 25.3. Epi reading badge - angleška bralna značka
- 29.3. Ocenjevalna konferenca
- 31.3. Študijka konferenca za UZ - Slovensko ljudsko izročilo, - KCJT
- Marca še medobčinska revija OPZ in MPZ in regijsko tekmovanje COREL DRAW-a v OŠ Grm

MAJ 1999

- 3.5. Šolski novinci - testiranje
- 4.5. Učenci 8. razreda: tuberkulozni test
- 5.5. Učenci 1.b razreda: zdravniški pregled
- 6.5. 1.- 4 razred: govornilne ure za starše
- 6.5. Starši učencev 1. in 2. razred: Predavanje Otroci in mediji, ga. Jazbec
- 7.5. Regijsko tekmovanje za Preglovo priznanje
- 8.5. Državno tekmovanje za Stefanovo priznanje
- 13.5. Občinsko tekmovanje v atletiki za mlajše
- 14.5. Občinsko in regijsko tek. za mlade tehnike v Vavti vasi
- 14.5. 8. r. bralna značka: Zaključna prireditve BZ - ZPM
- 14.5. Mladi literati: srečanje - Krka
- 15.5. Državno tekmovanje za Vegovo priznanje
- 18.5. Konferenca UZ
- 19.5. 4. in 7. razredi: ekскурzija
- 20.5. Področno prvenstvo v atletiki za mlajše
- 21.5. 3.r. Odhod v ŠN - Lipa, Črmošnjice
- 22.5. Državno tekmovanje za Preglovo priznanje
- 24.5. 4.a in 4.c: ŠN - Miklavž, Gorjanci
- 25.5. 8. r. zunanje preverjanje znanja iz SLJ in MA
- 26.5. 5. razredi: ekскурzija
- 27.5. 3. razredi: baletna predstava
- 28.5. 8.a in 8.d: izlet v Gardaland
- 30.5. 8.C in 8.b: izlet v Gardaland

Naša igra SKRIVNI PRIJATELJ

KAJ?

KJE?

KDAJ?

KAKO?

Učenci 6.a razreda smo se z učiteljico slovenščine Milvano Bizjan dogovorili, da bo med nami stekla posebna igra, imenovana SKRIVNI PRIJATELJ. Lističe z imeni vseh učencev smo dali v škatlo prijateljstva. Nato smo izvlekli listič z imenom svojega sošolca. Skrivaj smo prebrali, komu bomo skrivni prijatelj.

Vsak dan smo prinašali pisma in jih dajali v škatlo prijateljstva. Nastajala so pisma, s katerimi smo drug drugemu krajšali dolgčas in si olepšali marsikateri dan. Pod vsebino pisma smo vedno napisali ime SKRIVNI PRIJATELJ.

Ko je bila igra končana, smo se skrivni prijatelji razkrili. Ugotovili smo, da nam je igra prinesla veliko lepih trenutkov. Zdaj vemo, kaj pomeni za človeka, če ima občutek, da nekdo misli nanj in mu je pripravljen pomagati, ne da bi za to pričakoval nagrado. Segli smo si v roke in se drug drugemu zahvalili za domiselna pisma.

Preberite nekaj pisem, s katerimi se je dva meseca pletla nit prijateljstva.

Učenci 6.a

.....

En lep pozdrav!

Upam, da si se imel čez vikend lepo. Jaz sem slišal, da si šel k Ivani na rojstni dan. Želim si, da bi bil jaz na tvojem mestu. Komaj čakam, da gremo na ekskurzijo, ker se v šoli nič pametnega ne dogaja.

Lep pozdrav od skrivnega prijatelja!

.....

Hy!

Tokrat pismo ne bo dolgo, kajti starši mi težijo, da se moram učiti zemeljco. Si sploh pogledal v knjigo? Sej ni važn, men se tud ne da. Ko samo pomislim, me srce boli. Toda, kar je treba storiti, je treba storiti. Zato se bom zdaj kar poslovil.

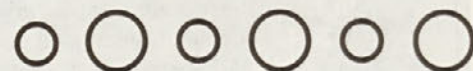
Čao!!!!!!!!!!

Skrivni prijatelj

Denis, zdravo!

Kako se kaj imaš? Jaz sem zelo srečen, ker sem pisal anglo 4. Mislim, da je ne bom šel popravljat. Včeraj ste se pri tehniki namučili vi, danes pa se bomo mi. Mi bomo šli na podelitev bralne značke, vi, ki pa je niste opravili, boste imeli pouk. Bralno značko opravljam letos že šestič. Potrudil se bom, da jo bom opravljal še naslednji dve leti in na koncu osmega razreda prejel veliko nagrado, ki jo dobijo samo tisti, ki so opravili bralno značko vsako leto. Le potruđi se in jo drugo leto opravi.

Lep pozdrav od skrivnega prijatelja

Robi, en lep pozdrav!

Upam, da si se čez vikend odpočil in si nabral novih moči za nov teden, ki bo kar zanimiv, saj so pred nami izbirne vsebine. Želim si, da bi bil sprejet tja, kamor si najbolj zeliš. Sedaj, ko smo že v zadnjem ocenjevalnem obdobju, se le potruđi in se uči, da boš potem, ko boš v roke dobil spričevalo, vesel, ter ga boš z dobro voljo pokazal staršem, vendar ne zato, ker si to moral storiti, ampak zato, ker si ponosen nase.

Lepo se imej, uživaj in se uči!

Tvoj skrivni prijatelj

Arthur C. Clark Konec otroštva

Veliko pisateljev ima svoje vizije prihodnosti, večino temačne in grozljive, v katerih ljudje živijo pod nadvlado tuje vrste (ponavadi sluzaste) ali jih vodi kakšen mega računalnik.

Arthur C. Clark, znani pisatelj znanstvene fantastike, ima o prihodnosti drugačno mnenje. V knjigi Konec otroštva obišče Zemljane tuja rasa, ki nima nasilnih namenov. Zemlji pomagajo k boljši prihodnosti in jo spravijo iz jedrske in ekološke krize. Seveda pa se vsi ljudje z njimi ne strinjajo in prezirajo njihovo pomoč, kajti zdi se jim, da so ujetniki svojega lastnega planeta. V treh delih se gospodarji razkrijejo in povejo tudi, zakaj so prispeli na Zemljo.

Pisatelj odlično prikaže, kako se človek počuti, če ve, da ni sam v Vesolju, da ga je neka tuja rasa prehitela v vseh pogledih. Prepričanje o tem, da smo sami najboljša in super inteligentna bitja, se ob branju razblini.

Nejc Gazvoda, 7.b

Tanka rdeča črta Thin red line

Zadnje čase se popularni filmi z vojno tematiko, zato ni čudno, da je Terrence Malick po dvajsetih letih svojega filma posnel Tanko rdečo črto, vojno dramo, v kateri so v nasprotju s tematsko enakim filmom reševanje vojaka Ryana ukvarja z vsakim vojakom in njegovimi mislimi, ne pa na splošno z vojno samo. Film se dogaja na otoku Guadalcanal, kjer Američani bijejo vojno z Japonci. V filmu igra sicer veliko znanih igralcev (Sean Penn, Nick Nolte, John Travolta, Woody Harrelson, George Clooney, Jared Leto...), a ima vsak kratko vlogo, kajti nihče ni glavni igralec. Režiser je hotel, da bi se poistovetili z vsakim vojakom in njegovo usodo, a mu to ni najbolj uspelo, ker jih je preprosto preveč. Terrencu se vidi, da že dolgo let ni režiral, kajti dolgi kadri lepih tropskih otokov in sončnih vzhodov ne navdušijo več današnje zahtevne in razvajene publike. V treh urah, kolikor film traja, je akcije za približno četrtino. Vse ostalo so prikazi narave in razlaganje vojakov o njihovih težavah in tega je odločno preveč, zato je zelo težko ostati skoncentriran do konca. Če bi film gledal pred filmom Reševanje vojaka Ryana, bi bil mogoče bolj prizanesljiv, a Spielbergova umetnina je postavila standard vojnih filmov za dve stopnički više. Sicer je res, da je Ryan bolj akcijski in da Tanka rdeča črta meri na naše podzavestne strahove, a vprašanja kdo sem, zakaj sem tu, kdo je moj stvarnik, v vojno preprosto ne sodijo. Takrat se boriš in si vesel, da preživiš in se vrneš domov, ne pa da premišljuješ o življenju, ko nad teboj letajo bombniki in ti sovražniki merijo s puško v glavo.

Film je bil nominiran za sedem Oskarjev, a ni dobil nobenega. Terrence Malick je sicer odličen režiser, kar je dokazal z neverjetnim filmom Božanskimi dnevi, a je krepko »iz vaje« in nevajen današnjih standardov. Mogoče mu bo uspelo naslednjič, a upajmo, da nam ne bo treba zopet čakati dvajset let. Nejc Gazvoda, 7.b

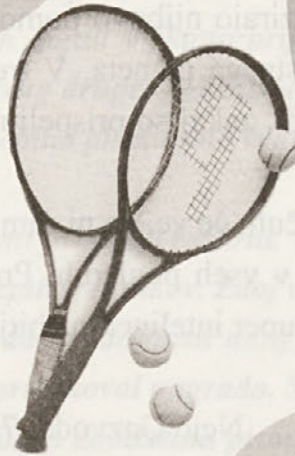
Spomladanski nasveti

Jejte čim več sadja
in zelenjave.

Izberite si drevo, usedite se v
seno košatih vej in preberite
kakšno dobro knjigo.

Spomladi vam svetujem,
da se oblečete primerno
času in vremenu. Če bo
dan deževen, vam priporočam,
da se oblečete bolj
toplo in v nepremočljiva
oblačila. Kadar pa bo
vreme lepo in toplo, si
nadenite nekaj, kar ni ne
premrzlo in ne pretoplo. S
kratkimi rokavi ne preti-
ravajte.

Ukvarjajte se s športi, ki vas
zvabijo ven. Pozabavajte se
s tenisom, tekom, kole-
sarjenjem...

Izkoristite prosti čas za izlete in
sprehode v naravo.

Novo s knjižnih polic

Ko bo vreme sončno, se
lotite spomladanskega
čiščenja in stanovanje do-
bro prezračite.

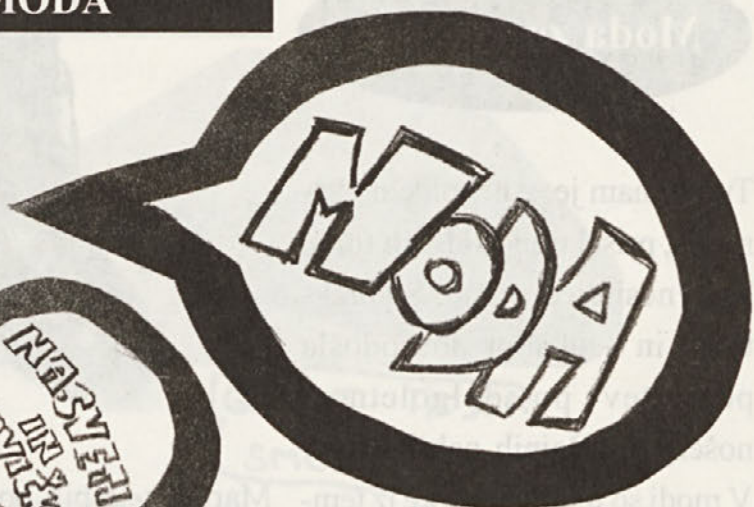
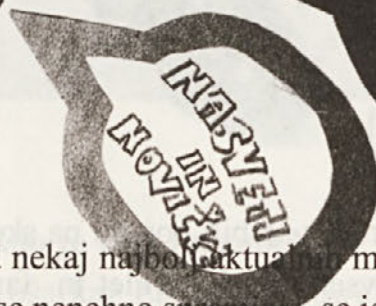
Gerland Sarah: Okostnjak brez prsta
Vidmar Janja: Peklenske počitnice
Omahen Nejka: Silvija
Dorris Michael: Deček po imenu Vidi za drevesi
Fuchs Thomas: Julija Grozna
Sthreiber-Wicke Edith: Benijeva skrinost
Powel Randy: Kako se je poljubljati s punco, ki kadi, kot da bi lizal pepelnik
Samec Petra: Petrin dnevnik
Brezina Thomas: Za prepovedanimi vrati
Cole Brock: Grešna kozla
Ballantyne R. Michel: Koralni otok
Rode Jože: Zakaj je prišla Nevija?
Louisa May Alcott: Razcvetela vrtnica
Louisa May Alcott: Vsi Jojini fantje

SVETUJEM VAM, DA TE
NASVETE UPOŠTEVATE IN
VAM ŽELIM, DA BI VAM
VSAJ MALO POPESTRILI
SPOMLADANSKE DNI.

Maruša Pogačnik, 5.a

MODA

Zopet smo za vas pripravili pregled nekaj najbolj aktualnih modnih zapovedi na naši šoli. Moda, ki se nenehno spreminja, se je na naši šoli v letošnjem letu nekoliko ustalila in omogočila vsakemu učencu, da svojemu izgledu doda delček, značilen le zanj in ga naredi za samosvojo celoto.

Obleci se v majčko s pridihom romantike, v kateri ti v poletnih večerih zagotovo ne bo vroče.

Tako ti je vroče, vendar niti slučajno ne bi šla v mesto v kratkih hlačah? Super rešitev zate: pedal pushes ali capri hlače. Za tiste, ki še zdaj ne vedo, kaj je to, naj povem, da so to tričetrt, ki jih vse večkrat vidimo tudi na slovenskih ulicah. V Ljubljani so bile hit že lani.

Adidas je na trg poslal nov parfum namenjen ženskam. Svež in športen je njihovo geslo. Prav kmalu ga bomo lahko zasledili tudi v naših drogerijah.

Tattoo ogrlica ali po domače »vrtna ograjica« je trend, ki se je pojavil tudi pri nas, prihaja pa iz Anglije.

Moda za dekleta

Tudi k nam je, z nekoliko zamudo, prišel trend **šolskih torb**, ki se nosijo čez ramo. So praktične in vsekakor dobrodošla poživitev po dolgoletnem nošenju običajnih nahrbtnikov.

V modi so tudi **kavbojke** iz temno modrega denima. Temna barva jeansa poudarja rumene šive, vizualno pa še zoža postavbo.

Ličenje se je zadnje čase omejilo le na malo svinčnika ter senčila na vekah. Pa še to le pri redkih dekletih. Tudi **obutev** se ni dosti spremenila. Doc-

Marten's so bili pozimi na skoraj vseh nogah, deklet in fantov. Varovali so nas pri utiranju snežne gazi na poti v šolo. Pomlad pa zopet prinaša dobre stare All-starke in skate-teniske, ki so zaradi svoje uporabnosti resnično nepogrešljive. Pristrčni za poletne dni so tudi sandali DocMarten's, ki po obliki spominjajo na Dorotejine čeveljčke v Čarovniku iz Oza. Največji letošnji modni spektakel bo zagotovo **valeta**. Dekleta bodo večinoma v takih in drugačnih krilih in oblekah. Glavni modni zapovedi bosta prosojnost in večplastnost.

Moda za fante:

Fantje so že po naravi bolj športni in tako se pri izbiri **oblačil** zanašajo predvsem na njihovo uporabnost. Najbolj se nosijo skate hlače s stranskimi žepi (tudi veliko deklet jih nosi) ter s puloverjem, ki sovpada z njimi. Barva oblačil je siva, rjava in zelena v različnih odtenkih. Bolj zanimivi pa se mi zdijo debeli volneni puloverji, ki so izredno privlačni s kakšnimi starimi, do konca obrabljenimi leviskami. Fantovske **frizure** so kratke, vendar lasje niso pobriti, temveč okrog štiri centimetre dolgi, razmršeni in na konicah utrjeni z voskom za lase.

Maja Erhovnic, 8.a

INTERVJU

KAM
DRVIŠ?

GLEDAT
TEJCA
SMODIŠA

Kateri so bili tvoji in ekipni dosežki pred dvema letoma?

Bil sem področni prvak pri metu krogle in medicinke. Ekipno smo bili občinski prvaki v štafeti dvakrat zaporedoma. Predlani smo osvojili tudi srebrno medaljo, lani smo postali prvaki v košarki.

Ali si udeleženec kakšnega košarkarskega kluba?

Da, igram za košarkarski klub Krka, kjer sta moja trenerja Slavko Kovačevič in Leon Stepaničev.

Kako to, da si se odločil za košarko?

Sprva mi je bila košarka le rekreacija. Za nadaljnje zanimanje pa me je navdušil brat s svojimi uspehi. Videl sem, da imam tudi sam možnosti za košarko in sem začel redno trenirati.

Kaj delaš v prostem času?

Igram računalnik, gledam televizijo in spim.

Kdo je tvoj vzornik?

Košarkar Latreee Sprewell in moj brat.

Kateri šport ti je poleg košarke in atletike še všeč?

Všeč mi je ameriški nogomet.

Kakšne so slabosti v športu?

Ni veliko prostega časa.

*Naredili sva intervju z Nejcem Smodišem, ki je brat zelo do-
brega novomeškega košarkarja Matjaža Smodiša. Tudi Nejc
je zelo dober športnik. Morda bo letos celo športnik šole.
Preberite, kaj je povedal o svojem odnosu do športa.*

Imaš kakšne ovire na poti do uspeha?

Edina ovira na poti do uspeha sem sam, ker sem len.

Kaj pa šola?

Vpisal se bom v trgovsko šolo, ker mi ne bo vzela preveč časa. Če pa bom uspel v košarki, se bom odločil zanjo.

Katere so tvoje želje?

Želim si, da bi uspel v košarki in v šoli.

Ivana in Nataša, 6.a

WRITING GRAFFITI

Writing graffiti can be a good or bad thing. It depends on where you write it. If you write it where writing is allowed, it is a good thing. But if you write it wherever you want, it is a bad thing. Fortunately in our town there isn't much graffiti.

I wonder what graffiti writers are like. I don't know anyone. Are they foolish, bored or maybe creative?

In my opinion, graffiti can't be judged good or bad but their writers can or must be.

Even if I like graffiti, e.g. COMPUTERS HELP US SOLVE THE PROBLEMS THAT WE WOULDN'T HAVE WITHOUT THEM, I dislike graffiti, e.g. WELCOME TO HELL.

People can stop graffiti writers in their close surroundings by putting up public graffiti boards or by making graffiti writers wash off all their graffiti.

Primož Brkič, 8.c

I don't see why people think that writing graffiti is such a bad thing. Sometimes I see a slogan that really makes me think about the world today. But it is too bad that most people don't even read it. And if they don't read it, they can't understand it.

It is not important what kind of person writes graffiti. The only thing that matters is the meaning of the slogan. Another important thing is that graffiti writers must have a reason to do so.

Most graffiti writers are very creative, They must be quite clever to make up good graffiti. I tried once because I thought it was an easy thing to do. But I was wrong. It was very hard and I found it impossible.

Some of graffiti tells us a lot. I remember graffiti that I have seen somewhere, IT'S NOT WHAT YOU DO IT'S HOW YOU DO IT. It means that it doesn't matter what we do in our lives as long as we do it well. But there is also graffiti I don't like. Most of it is rude. I don't like it, because it doesn't have a certain meaning and it just stands there to insult somebody.

In our town there is not much graffiti; so until now we haven't had many problems with it. But in cities where graffiti writings are often seen, most people don't like them. I think that the best solution is organising places and boards where graffiti writers could have free hands.

And finally graffiti can be considered a work of art.

Katja Papič, 8.a

Remember, it's not 'How high are you?' 'It's 'Hi, how are you?'

It's hard to make a comeback if you haven't been anywhere.

People have one thing in common: they are all different.

ALANIS MORISSETTE

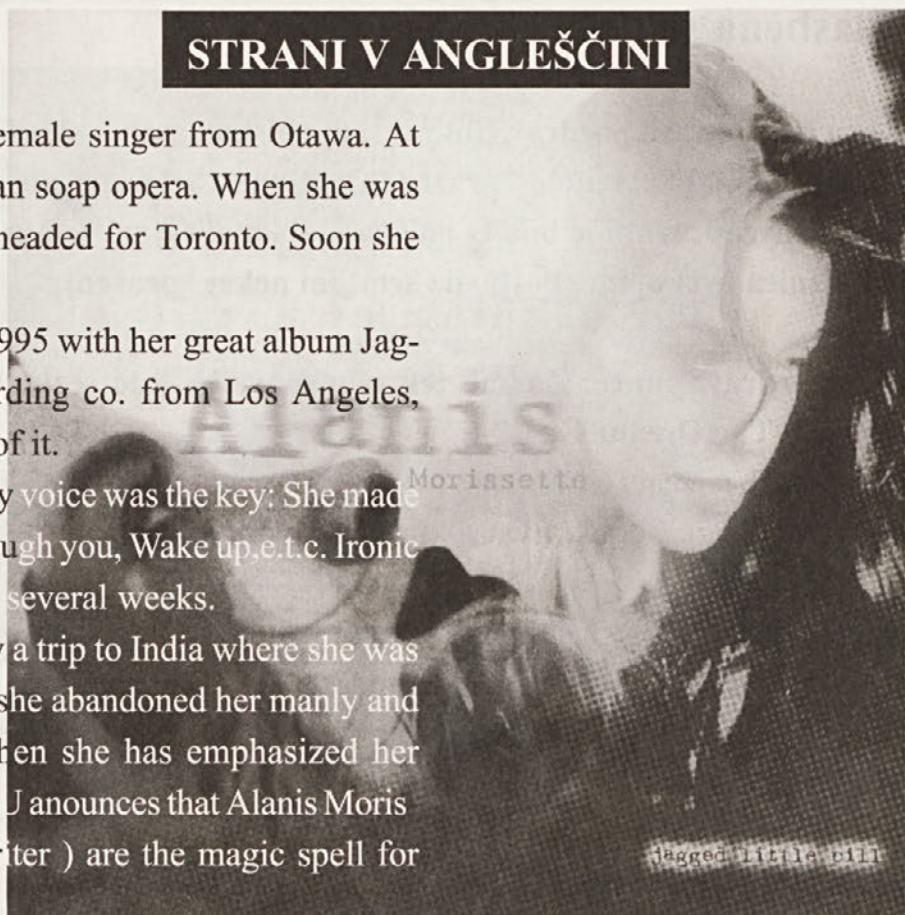
STRANI V ANGLEŠČINI

Alanis Morissette is 24 years old female singer from Ottawa. At the age of 10 she acted in a Canadian soap opera. When she was still a teenager, she left Ottawa and headed for Toronto. Soon she moved to Los Angeles.

Her big break through was in 1995 with her great album Jagged little pill. The Maverick Recording co. from Los Angeles, California, made 12 million copies of it.

Morissette and her strong, manly voice was the key: She made hits like: Ironic, You learn, Right through you, Wake up, e.t.c. Ironic and You learn made the top lists for several weeks.

Her new album was inspired by a trip to India where she was 'spiritually cleaned'. On this album she abandoned her manly and sometimes cracking voice. Since then she has emphasized her womanhood. Her latest video Thank U announces that Alanis Morissette and Glenn Ballard (her co-writer) are the magic spell for success and mostly good music.

Tea, 7.a

Survival is the world's oldest profession.

Don't drive any faster than your angel
can fly.

Še en lep glasbeni pozdrav. Tokrat sem obiskala punce skupine Dream Girls. Obiskujejo 7. razred OŠ Grm. Ujela sem jih pri vaji; pravzaprav mi je bila ta naloga mala malica, saj sem tudi jaz članica te skupine. Postavila sem jim nekaj vprašanj.

Lep pozdrav, punce. Za začetek nam povejte, kdo sestavlja skupino The Dream Girls?

Skupino The Dream Girls sestavljajo štiri simpatična dekleta: Nika Gazvoda, Sanja Cerjak, Eva Miklič in Klavdija Zoran.

Vemo, da ste že posnele svojo prvo pesem. Ti se bojiš, zanima pa me, če mislite posneti še kakšno.

Ja... (smeh). Na to se že pripravljamo. Klavdija je napisala pesem, ostale pa smo s skupnimi močmi sestavile glasbo.

Ali se kdaj tudi sprete?

Ne, ker smo vse mnenja, da je prijateljstvo nekaj najlepšega.

Si razdelite dela, ki so potrebna za skupino; make up, frizura...

Seveda. Vsaka ima svojo nalogo. Jaz skrbim za make up, Sanja sestavlja koreografijo, Klavdija nam dela frizure, Eva pa skrbi za postavo deklet.

Kaj bi povedale o sebi?

Vse rade plešemo in pojemo. Nika je najbolj nežna punca v naši skupini in vedno nasmejana, a včasih jo prav razganja. Klavdija pozna ves humor na tem svetu, Sanja je nasmejana in vedno polna energije, jaz pa punce seznanjam z dobro glasbo in najbolj norimi idejami.

Kje pa ste že nastopale in kakšni so načrti za naprej?

Nastopale smo že povsod po Sloveniji. Načrti za naprej... Posneti čim več pesmi in imeti čim več nastopov. Naj še povem, da pojemo backvocale pri pesmici, ki je posvečena našemu odličnemu atletu Igorju Primcu. Pozorno jo poslušajte.

Najlepša hvala za ta pogovor.

Hvala vam.

V marcu je bil na šoli uspešen koncert pevskih zborov OŠ GRM.

Dirigiral je Matej Burger.

Na fotografiji: del zbora in Nejc Novak, povezovalec programa in fant "za vse".

Kaj pa o uničenih dežnikih?

Marca sem v garderobi našel svoj dežnik popolnoma uničen. Vidite ga lahko na fotografiji: vse polomljeno, raztrgano, skratka uničeno. Bil sem ogorčen. Želim odkriti tistega, ki se je izživljal nad mojim dežnikom, vendar ne zato, da bi od njega izterjal denar, ampak zato, da bi ga starši in učitelji naučili, da se tako ne dela. Če je ta nepridiprav sposoben v osnovni šoli uničiti dežnik, bo mogoče odrasel uničil avto ali celo sosedovo hišo.

Za mnenje o uničevanju dežnikov sem vprašal nekaj učencev.

ROK LOBE, 6. D

Mislím, da so uničevalci zelo nesramni in da bi od njih morali izterjati denar za škodo.

MARUŠA POGAČNIK, 5. A

Zdi se mi zelo grdo, da uničujejo dežnike.

ANŽE DERGANEC, 7. D

Meni niso še ničesar uničili.

NINA MURKO, 7. D

Mislím, da ni prav, da nekateri uničujejo dežnike. Tega ne bomo mogli nikoli preprečiti in vedno se bodo našle kakšne budale, ki bodo zmožne narediti kaj takega.

ANJA BLATNIK, 7. C

Če bi mi uničili dežnik, bi povedala dežurnemu.

NEJC GAZVODA, 7. B

Nekateri, ki so preveč prestrašeni in strahopetni, da bi naredili kaj koristnega, uničujejo dežnike in mislijo, da so frajerji.

VOJKA MACEDONI, učiteljica zemljepisa

To početje je skrajno nesramno in tega učenci ne bi smeli početi. Te učence je potrebno odkriti, se z njimi pogovoriti o tem, zakaj uničujejo.

LIDIJA NOVAK, šolska socialna delavka

Nastaja velika materialna škoda in kaže se tudi odnos do sošolcev. Pride lahko tudi do kakšnih poškodb, saj delci dežnika kaj hitro odletijo v oko in povzročijo resne poškodbe.

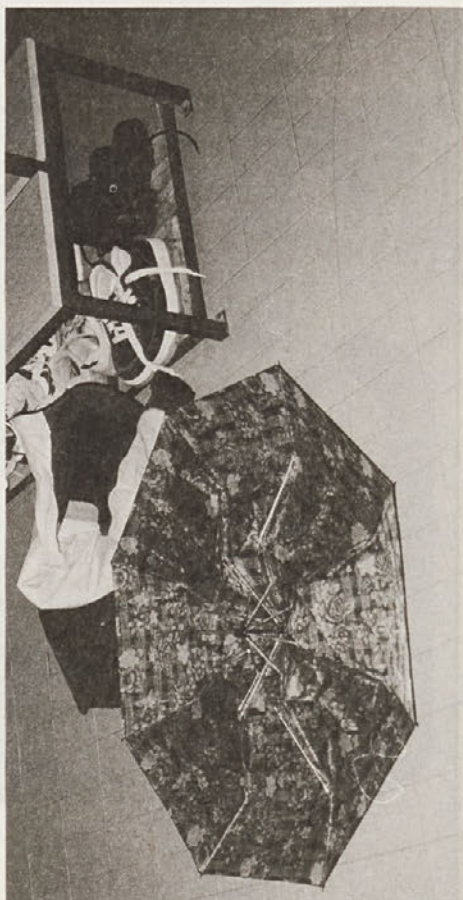
SONJA SIMČIČ, ravnateljica šole

Ugotoviti je potrebno, kdo to dela, izterjati denar za škodo in mu preprečiti nadaljnje početje tega.

O uničenih dežnikih učenci različno razmišljajo. Tistim, ki še nikoli niso bili oškodovani, se zdi uničevanje dežnikov celo smešno. Dajali so mi pomanjkljive izjave, kar kaže na to, da večina učencev sploh ni v skrbeh za svoje, kaj šele tuje potrebščine.

Vsi vprašani bi o uničenem dežniku ali vetrovki povedali dežurnemu učencu in učitelju. Vendar, kaj pa lahko dežurni učitelj sploh naredi? Vpraša lahko dežurne učence, kdo je bil v garderobi, ampak saj veste, koliko učencev gre v garderobo in iz nje. Nihče si ne more zapomniti vseh imen, pa še pozna jih najbrž ne. Tako bi tudi jaz, ko sem s fotoaparatom iskal uničene dežnike, lahko postal osumljen uničevanja dežnikov.

Nejc Novak, 6.c

1. Kdo je zapisal mit o atlantidi?

- a) Platon
- b) Aristotel
- c) Avgust (Gaj Lulij Cezar Oktavijan)

2. Antika je pokrajina, ki

obsega _____ del

srednje Grčije.

- a) južnji del
- b) jugo-zahodni del
- c) jugo-vzhodni del

3. Irska je otok v

- a) Britanskem otočju
- b) v Aziji
- c) Kanarskem otočju

4. Mikenska civilizacija je

- a) predhodno obdobje
- b) grška kultura
- c) rimska kultura

5. Sokrat je bil

- a) rimski filozof
- b) judovski filozof
- c) atenski filozof

6. Kdo so bili čeroki?

- a) severno - ameriško indijansko pleme
- b) afriško pleme
- c) havajsko pleme

7. Kaj je čarovništvo?

- a) samostalniška beseda
- b) uporaba nadnaravnih sil v zle namene
- c) uporaba nadnaravnih sil v dobre namene

8. Kje leži Čile?

- a) med Tihim oceanom in Andi
- b) v Atlantskem oceanu
- c) med Atlantskim oceanom in Indijskim oceanom

9. Kdo je bil Konstantin?

- a) grški cesar
- b) vodja afriškega plemena
- c) rimski cesar

10. Rusija je država v

- a) srednji Evropi
- b) v južno vzhodni Evropi
- c) v vzhodni Evropi

11. Veliki kitajski zid je utrdba zgrajena

- a) severni Kitajski
- b) vzhodni Kitajski
- c) južni Kitajski

Ivana, 6.a

rešitve: 1a, 2b, 3a, 4b, 5c, 6a, 7b, 8a, 9c, 10c, 11a

Odnosi med ljudmi

Mnogi so pozorni do soljudi. V njihovi družbi smo radi in nam je prijetno. Kaj pa ti, si pozoren do bližnjih? Izveš lahko v testu pred sabo.

1. Na prehodu za pešce zagledaš staro gospo, ki ne more čez cesto. Kaj storiš?

- Stojiš poleg nje in se ji smejiš
- Greš do bližnje osebe in jo prosiš, če ji pomaga, ker nimaš časa.
- Primeš jo za roke in jo odpelješ čez cesto.

2. Srečaš osebo, ki jo poznaš:

- Greš mimo in se delaš, da je ne poznaš.
- Pozdraviš jo in nekaj časa se pogovarjata.
- Tiho pozdraviš in greš naprej.

3. Sošolec ne razume snovi. Kaj storiš?

- Povabiš ga domov, kjer mu razložiš snov in se skupaj učita.
- Posmehuješ se mu in vsem poveš, da on nič ne zna.
- Nekaj časa se mu smejiš, potem pa to poveš učiteljici, da bi mu pomagala.

4. V razredu se pretepa dva sošolca. Kaj storiš?

- Spodbujaš ju in se jima pridružiš.
- Trudiš se, da bi pretep preprečil-a.
- Pretep te ne zanima, zato se odmakneš.

5. Po nesreči razbiješ stekleno omaro. Kaj storiš?

- Zanikaš dejanje in obtožiš drugega.
- Tiho sediš in čakaš, kaj se bo zgodilo.
- Priznaš krivdo, se opravičiš in poravnaš škodo.

	1.	2.	3.	4.	5.
A	0	0	5	0	5
B	5	10	0	10	0
C	10	50	10	50	10

Prijubljen - a si med prijatelji, saj se vedno potrudis, da resis vse probleme in nikogar ne pustis na cedilu. Ostani tak-a kot si.

41 - 50

Rad - a pomagash drugim. Razmishljas o problemih drugih, vendar si zaradi tega ne belis glave.

21 - 40

Mishlis, da si sam - a na svetu, a to ni res. Pomoci ne potrebuješ samo drugi, tudi ti jo boš kdaj potreboval-a, zato pohiti in se zamisli nad svojim odnosom do ljudi in bodi obziren-a.

0 - 20

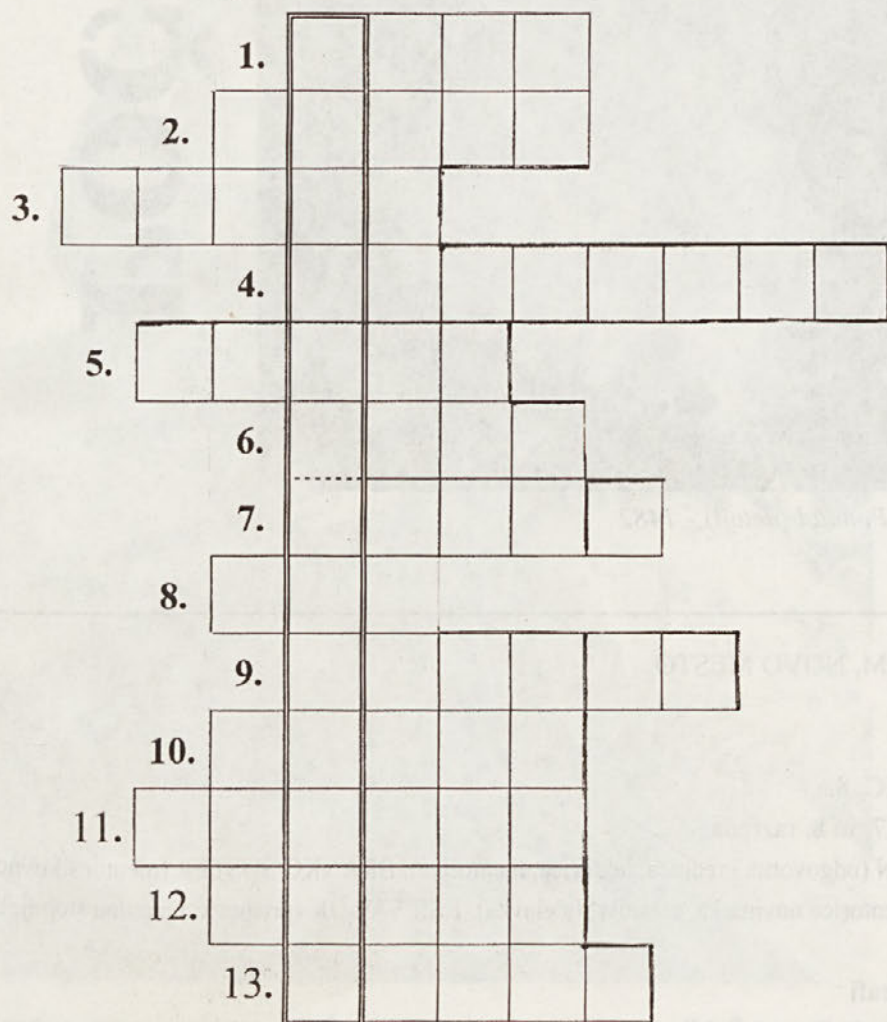

Alja Fir, 5.a

KRIŽANKA

1. Rima na šalo je _____.
2. Poleti se gremo kopat v slano _____.
3. _____ je del kopnega pred morjem.
4. Poleti vsi radi ližemo _____.
5. Ko-ko-dak se oglašča _____.
6. Da zašijemo obleko, potrebujemo sukanec in _____.
7. Slikar za slikanje uporablja _____.
8. Na polju raste _____.
9. Besedi lama spredaj dodaš sa in dobiš _____.
10. Stavba, v kateri oddamo pošiljko, je _____.
11. Za lepljenje uporabljamo _____.
12. Poštar je prinesel _____.
13. Rumeno kot piščice in okroglo kot krog je _____.

Alja Fir, 5.a

Vsak primer je rešljiv

Zgodilo se je neko sredo med razrednikovo uro.

Bili smo sredi pogovora o pomembnih rečeh, ki se dogajajo v našem razredu, ko so se nenadoma začela odpirati vrata. Ker so se neprestano odpirale in nam kvarile uro, smo napeli svoje možgane in premislili o problemu. Po kratkem premisleku smo ugotovili, da je povzročitelj veter, ki neprestano kroži in odpira vrata. Zato sta dva učenca uporabila inovatorsko žilico in privezala stol na vrata z brisačo.

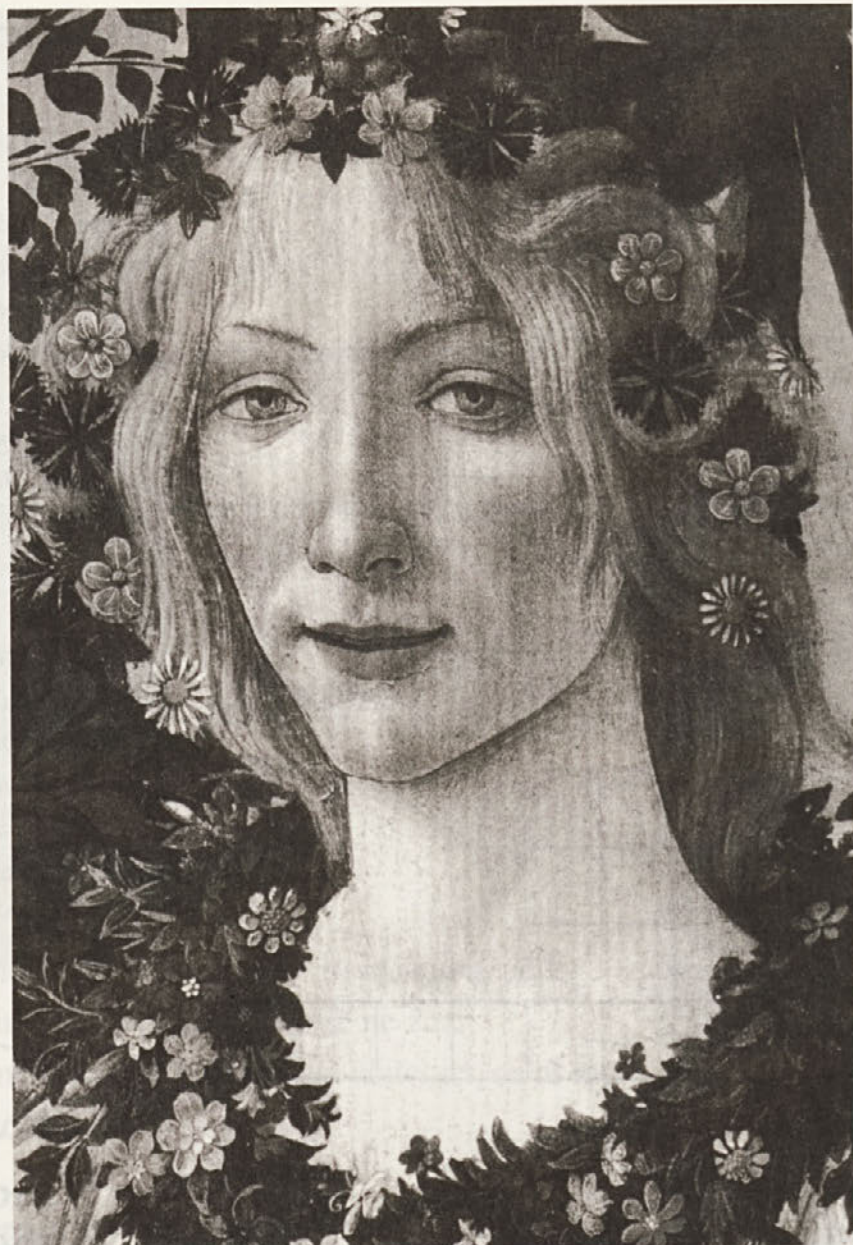
Tako je bil problem rešen. Če šola potrebuje inovatorje za rešitev podobnih problemov, naj se zgласi v 6.d. Fantje smo na razpolago.

Nejc, Igor in Aljoša, 6.d

Rešitev: šola, morje, obala, sladolek, kokos, iglo, čopic, mak, salama, pošta, lepilo, pismo, sonce, »ŠOLSKI ČASOPIS«

VESTIJE

POČITNICE

Sandro Botticelli: Pomlad (detajl) - 1482

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK: XI, JUNIJ 1999, ŠT. 2, 3

GLAVNA UREDNICA: MAJA ERHOVNIC, 8.a

UREDNIKI RUBRIK: NOVINARJI 5., 6., 7. in 8. razreda

ŠIRŠI UREDNIŠKI SVET: MILVANA BIZJAN (odgovorna urednica, lektorica, mentorica), BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja), JERCA BOŽIČ (mentorica novinarka, zunanja sodelavka), LILI VAVŽIK (prispevki razredne stopnje)

Fotografije: učenci novinarji in drugi fotografi

Računalniško oblikovanje besedil: Nejc Novak, Tomaž Šuklje, Maruška Spasovski, Miha Žnidaršič in mentorica računalniškega krožka ALENKA SPASOVSKI

Računalniška priprava za tisk in filmi: Maja Pavlin

TISK: OPARA

Število izvodov: 500